

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการ เรียนภาษาในแหล่ง เลื่อมโทรมของกรุง เทพ

- 1 ๒๕๒. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

โดย

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

รองศาสตราจารย์ สู่ไร

พงษ์ทอง เจริญ

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ส้าออง

หิรัญบุรณะ พิเศษ

ผู้ร่วมโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพาศน์

พฤทธิประภา

" "

อาจารย์ มาลัย

เลิศหิรัญวงศ์

" "

(ก)

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการเรียนภาษาในแหล่งเสื่อมโทรมของกรุงเทพ" สำเร็จลงได้ เพราะคณะผู้วิจัยในโครงการนี้ ได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษา การตรวจศึกษาศึกษา ที่ได้กรุณาให้ขอยืมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย และตารางผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาภาษาไทยทั่ว กรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยขอขอบคุณบรรดาครูของโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา โรงเรียนศุภรณนำใจ และ น.ส. นิติมา ไกรฤกษ์ น.ส. อนงค์ เลิศรักสกุล นายนิคม นิลฉวี ซึ่งเป็นนิสิตวิชาโทภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในโครงการนี้ด้วยดี

สุวิทย์ พงษ์ทอง เจริญและคณะผู้วิจัย

(ข)

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	บทนำ	1
1.1	ภูมิหลัง	1
1.2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
1.3	วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.4	ความสำคัญของการวิจัย	3
1.5	ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6	วิธีดำเนินการวิจัย	4
1.7	ระยะเวลาทำการวิจัย	5
บทที่ 2	สภาพของโรงเรียนและเด็กในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย	6
2.1	สภาพทั่วไปของแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย	6
2.2	ความเป็นมาของโรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย	7
2.3	ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในแหล่งคลองเตย	10
บทที่ 3	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม	15
3.1	คำนำ	15
3.2	การสร้างแบบทดสอบเขียนตามคำบอก	15
3.3	การวิเคราะห์ข้อมูล	16
3.4	ผลของการวิเคราะห์	17
3.4.1	ความถี่ของการเขียนคำผิด	17
3.4.2	ปัญหาซึ่งไต่จากการวิเคราะห์แบบทดสอบมาตรฐาน	18
3.4.3	ปัญหาซึ่งไต่จากการวิเคราะห์แบบทดสอบเขียนตามคำบอก 20	
3.4.3.1	การเขียนอักษรไทย	20
3.4.3.2	การใช้พยัญชนะต้น	36

(ค)

สารบัญ

หน้า

3.4.3.3	การใช้ตัวสะกด	48
3.4.3.4	การใช้สระ	70
3.4.3.5	การใช้วรรณยุกต์	96
3.4.3.6	การตัดพยางค์ที่ไม่เน้น	106
3.4.3.7	การเพิ่มพยางค์ในคำหลายพยางค์	107

บทที่ 4

	สรุปและขอเสนอแนะ	111
4.1	ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กและสภาพแวดล้อม	111
4.2	ขอเสนอแนะในการแก้ปัญหาของเด็ก	113
4.3	ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน	113
4.4	ขอเสนอแนะเกี่ยวกับแบบเรียน	114
4.5	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย	114
4.6	ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาไทย	116

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

1.1. ภูมิหลัง

ปัญหาการเรียนการสอนอาจมีสาเหตุหลายประการ เป็นคนว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งแตกต่างกัน เช่น สังคมเมืองหลวง และสังคมชนบท หรือในวงแคบกว่านั้น แม้จะเป็นในสังคมเมืองหลวงด้วยกัน บางท้องที่ซึ่งมีสภาพแวดล้อมต่างกันเป็นอย่างมากก็ทำให้เกิดปัญหาได้มากมาย

เศรษฐกิจของครอบครัวก็มีผลกระทบ ไม่น้อยต่อการเรียนการสอน เด็กที่มาจากครอบครัวยากจน หาเช้ากินค่ำ และเด็กที่มาจากครอบครัวปานกลาง ผู้มีอันจะกิน อาจมีผลทำให้การเรียนแตกต่างกันไคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน มีตัวแปรซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนมากมาย และควบคุมได้ค่อนข้างยาก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในเรื่องนี้มีจำนวนไม่น้อยที่ช่วยให้ศึกษาเข้าใจปัญหาการเรียนการสอนโดยทั่วไปดียิ่งขึ้น แต่ความจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนก็ยังคงมีอยู่ตลอดเวลา ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพราะการเรียนการสอนย่อมผูกพันเกี่ยวข้องกับกาละ เทศะ และบุคคลซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ผลงานวิจัยที่มีมาแล้ว การวิจัยที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะกระทำในอนาคตจึงหาใช่ขอยุติใด ๆ ไม่ บางครั้งเราอาจจะได้ " คำถาม " ใหม่เพิ่มขึ้นอีกมากกว่า " คำตอบ " ที่เราแสวงหาด้วยซ้ำไป ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีไม่น้อย เพราะ " คำถาม " ใหม่เหล่านั้น อาจนำไปสู่ " คำตอบ " ใหม่ ๆ ต่อไปได้ ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงเกิดขึ้นด้วยเหตุผลสำคัญประการนี้

คณะผู้วิจัยตระหนักในความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทยในแหล่งเสื่อมโทรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่านที่เกี่ยวของกับตัวผู้เรียน ย่อมเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ผู้ที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพมหานครซึ่งรู้จักกัน

ในนาม "สลัมคลองเตย" นั้น อพยพมาจากถิ่นฐานต่าง ๆ กัน มีภาษาถิ่นและวัฒนธรรมดั้งเดิมไม่เหมือนกัน เมื่อมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมเดียวกันเป็นเวลานานเข้า ก็มี "เอกลักษณ์" ของตนเองขึ้นมาใหม่ สิ่งเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อ การเรียนการสอนทั้งโดยทั่วไปและโดยเฉพาะได้

1.2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยมากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาไทย มีอยู่ประมาณ 30 เรื่อง งานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องผลสัมฤทธิ์ในภาษาไทย นอกนั้นก็ควยเรื่องพัฒนาการทางภาษาไทย ภูมิหลังกับความสามารถทางภาษาไทย และความคิดแบบต่าง ๆ กับความสามารถทางภาษาไทย

มีงานวิจัยสำคัญอยู่ชิ้นหนึ่ง² ซึ่งควรจะกล่าวถึงและสรุปผลในที่นี้ เพราะอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่การวิจัยเรื่องนี้ต้องการคำตอบอยู่ในขณะนี้

จากผลของการวิจัยที่อ้างถึงนั้น ปรากฏว่า การทดสอบทักษะเบื้องต้นทางการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเก็บข้อมูลซ้ำ 2 ครั้ง ในกลุ่มเดียวกัน เมื่อ พ.ศ. 2516 และ 2517 จากนักเรียนทุกภาคจำนวนประมาณ 3หมื่นคน โดยใช้ข้อทดสอบวัดความสามารถ

¹ กวง เกื้อน พันธมนาวิน "ความสามารถทาง ภาษาไทย : ประมวลผลวิจัย" วารสารการวิจัยทางการศึกษา พ.ศ. 2522

² วิล เลียม พี พลาดอร์ และอาร์ุง จันทวานิช รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา : องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษากรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อค์ส่าเนา)

ในการสะกดคำ การใช้ภาษาศัพท์ และความเข้าใจการอ่าน ปรากฏว่านักเรียนหญิงไค้คะแนน
 เฉลี่ยภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชายในทุกภาค นักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือไค้คะแนน
 เฉลี่ยภาษาไทยต่ำที่สุด และนักเรียนในกรุงเทพมหานครไค้คะแนน เฉลี่ยภาษาไทยสูงที่สุด

ข้อนำคิดจากการวิจัยนี้คือ เหตุไค้ไค้คะแนนนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงไค้คะแนน
 ภาษาไทยต่ำที่สุด สาเหตุอาจจะมีหลายประการ หากจะคิดในแง่ที่ว่าภาษาถิ่นของภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือต่างจากภาษาไทยกลางที่ใช้เป็นสื่อการสอน นักเรียนจึงทำข้อสอบไม่ได้ก็ แต่ภาษา
 ถิ่นอื่นเช่นภาษาถิ่นเหนือก็ต่างจากภาษาไทยกลางเช่นกัน ดังนั้นความแตกต่างของภาษาถิ่นคง
 ไม่ใช่คำตอบ ทางที่จะเป็นคำตอบอีกประการหนึ่งอาจจะ เป็นปัญหาทาง เศรษฐกิจและสังคม
 ของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีสภาพต่ำกว่าเด็กในภาคอื่น ปัญหาเรื่องนี้คงจะ
 สรุบบໍไค้ไค้คะแนนง่ายนัก คณะผู้วิจัยหวังว่า การวิจัยปัญหาในการ เรียนภาษาไทยของ เด็กในแหล่ง
 เสื่อมโทรมของกรุง เทพมหานครอาจช่วยให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ไค้ไค้คะแนน

1.3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. 3.1 เพื่อสำรวจและ เก็บข้อมูล เกี่ยวกับ เด็กในแหล่ง เสื่อมโทรมคลอง เเตย

1. 3.2 เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนในแหล่ง เสื่อมโทรมคลอง เเตยมีปัญหอะไรบ้างในการ เรียน
 ภาษาไทย

1.4. ความสำคัญของการวิจัย

1. 4.1 เป็นการ เสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับ เด็กในแหล่ง เสื่อมโทรม
 ทราบถึงปัญหาในการ เรียนภาษาของ เด็กเหล่านั้น

1. 4.2 จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการ เรียนการสอนและการสร้างสื่อการเรียน
 ภาษาไทยให้กับ เด็กทั่วไปที่มีสภาพ เช่นเดียวกับ เด็กในแหล่ง เสื่อมโทรมคลอง เเตย

1.5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ทำกับ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนาและโรงเรียน
 ศูนย์รวมน้ำใจ ซึ่งอยู่ในแหล่ง เสื่อมโทรมคลอง เเตย

1.6.8.2 คำยากปานกลาง จำนวน 61 คำ เป็นคำที่มีการสะกดตัวยากกว่าคำ
 ในข้อแรก อาจจะเป็นคำหลายพยางค์ เช่น กระจ่าง มีตัวควบกล้ำ เช่น ครู มีอักษรนำและ
 อักษรตาม เช่น หน้า การสะกดตัวที่ไม่ตรงกับเสียงของพยางค์ เช่น ซาติ มีการเปลี่ยนรูป
 ของสระ เช่น เล็ก ลครูปสระ เช่น อบรม ไม่มีรูปวรรณยุกต์ แต่มีเสียงวรรณยุกต์ เช่น มีค
 มีรูปของสระประกอบควยหลายส่วน เช่น เทียง คำทั้งหมดได้แก่

กระกิ่ง กระจ่าง กระจ่าง กระจ่าง กลับ กลางคืน กวาค เกเร เกี้ยว ก็ ไกล
 ขนม คุตพอ ครู เคารพ ไคร ซาติ ช่วย ค่าย เกี้ยว ใต้ แต่งตัว ตรง
 เกรียม ตลาค ถวย ทะเลาะ เทียง ชง แปรง ปลอย เปลี่ยน ผม ผู้ใหญ่
 เพื่อน พรุ่งนี้ เมื่อ มีค รังแก รับประทาน เรียบร้อย เรือง แล้ว เล็ก เสียง
 สกปรก สนุก สวภมณต์ เสื้อ หมู หนังสือ หน้า หยิบ หรือ หวี ไหว ให้ อบรม
 อาหาร อยา อยาก อยู่

1.6.8.3 คำยากมาก จำนวน 10 คำ เป็นคำที่มีการสะกดตัวสลับซับซ้อน
 พยางค์มีตัวสะกดและการ์นต์ คำเหล่านี้ได้แก่

ชั่วโมง พัฒนา ภาษาไทย รางวัล วิทยาศาสตร์ ศิลปศึกษา ศีรษะ ศิลกรรม
 สดางค์ เสรีจ

1.6.9 นำคำมาผูกเป็นเรื่องได้ 2 เรื่อง และมีคำยากเป็นคำเกี่ยว ๆ อีก 8 คำ

1.6.10 ให้นักเรียนจำนวน 237 คน เขียนตามคำบอกใช้เวลา 2 ชั่วโมง เพื่อให้
 นักเรียนเขียนทุกคำ

1.6.11 นำข้อทดสอบมาตรวจ คัดแบบทดสอบที่นักเรียนเขียนผิดมากออกไป 13 ฉบับ
 เหลือข้อทดสอบเพียง 224 ฉบับ สำหรับนำมาวิเคราะห์ปัญหา

1.6.12 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของ เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กับ เด็กใน
 เขตร่วมของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครจากแบบทดสอบมาตรฐาน

1.6.13 วิเคราะห์ข้อทดสอบตามคำบอกเพื่อหาลักษณะของปัญหาในการใช้ภาษาไทย

1.6.14 สรุปและรายงานผล

1.7 ระยะเวลาทำการวิจัย

ตุลาคม 2522 ถึง กันยายน 2523

สภาพของโรง เรียงและ เก็บในแหล่ง เลื่อมโทรมคลอง เคย

2.1 สภาพทั่วไปของแหล่ง เลื่อมโทรมคลอง เคย

สลัมคลอง เคย เป็นแหล่ง เลื่อมโทรมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย อยู่ในที่ดินของการท่าเรือแห่งประเทศไทย มีเนื้อที่หลายร้อยไร่ เกือบเป็นที่ว่างเปล่าซึ่งการท่าเรือสงวนไว้ขยายกิจการของการท่าเรือตามความจำเป็น

ประชาชนในแหล่ง เลื่อมโทรมแห่งนี้เป็นคนยากจนที่มาจากต่างจังหวัด เพื่อหางานทำ เมื่อมาเห็นที่ว่างเปล่าอยู่จึง เข้าจับจอง หาวัสดุมาก่อสร้าง เป็นที่อยู่อาศัย เพียงเพื่อให้คุ้มแดดและฝนเท่านั้น ซากกระเบื้อง และไม่มีแบบแปลน ไม่มีเลขบ้าน เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างจากเทศบาล คนเหล่านี้จึงอยู่ในฐานะของชนบท บ้านแต่ละหลังมักจะอยู่รวมกันหลายครัวเรือน ส่วนใหญ่มีอาชีพในการรับจ้างขนสินค้าของการท่าเรือ หรือมีเงินก็รับจ้าง เป็นกรรมกรในราคาถูก จากการสำรวจของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใน พ.ศ. 2514 และการเคหะแห่งชาติใน พ.ศ. 2518 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนหลังคาเรือน ครัวเรือนและประชากรในแหล่ง เลื่อมโทรม กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.	จำนวนหลังคาเรือน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
2514	4,020	4,530	25,430
2518	5,582	6,275	29,438

ประชาชนเหล่านี้รวมกันอยู่อย่างหนาแน่นในอาณานิคม ซึ่งเต็มไปด้วยหลุมบ่อมีน้ำ โสโครกซึ่งอยู่ทั่วไป มีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย เช่นปัญหาความยากจน ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาสุขภาพ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหายาเสพติด ทุกครัวเรือนต้องต่อสู้กับปัญหารายได้น้อย ตองหาทางประกอบอาชีพเพื่อความอยู่รอดของตนเอง และครอบครัวจึงไม่มีโอกาสที่จะมาสนใจกับปัญหาในชุมชนที่คนอาศัยอยู่

การดำรงชีวิตของคนในแหล่งสลัมคลองเตยไม่แน่นอน บางคนนอกจากที่อยู่ตั้งแต่เข้ามิด กลับในเวลาค่ำหรือคึก หรือทำงานในช่วงเวลากลางวัน กลับบ้านตอนเช้า ต้องปล่อยให้เด็ก ๆ อยู่บ้านตามลำพัง บางรายก็ฝากเพื่อนบ้านที่ไม่มีงานทำช่วยเลี้ยงแทน เด็กต้องเผชิญกับปัญหาทางสุขภาพมากมาย เด็กจำนวนมากเป็นโรคผิวหนัง และทางเดินอาหาร เพราะพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องออกไปทำงานข้างนอก มีอาหารไว้ให้เด็กเพียงเล็กน้อย กว่าจะกลับมาหุงหาอาหารได้ก็ตกเย็นและค่ำ ความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อม ทำให้เด็กเหล่านี้ต้องทำทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด เพื่อปากท้องและเพื่อให้ได้เงินมาซื้ออาหารบรรเทาความหิวเท่าที่จะหาได้

การขาดความอบอุ่นทางใจ และขาดคุณครู เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กในแหล่งสลัมตกเป็นเหยื่อใหญ่ใหญ่ที่ไม่อยู่ในศีลธรรมชักจูงไปปฏิบัติการณ์อันมิมีชอบได้โดยง่าย เมื่อเด็กประสบปัญหา พ่อแม่และผู้ปกครองก็ไม่มีโอกาสจะให้คำปรึกษาหรือหาทางช่วยเหลือและแก้ไข

เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมมีจำนวนมิใช่น้อยที่ไม่ได้รับการศึกษา เช่นบางรายไม่สามารถจะไปเรียนได้เพราะต้องเลี้ยงน้องแทนพ่อแม่ที่ไปทำงาน บางรายไม่มีเงินซื้อเครื่องแบบ ซื้ออุปกรณ์การเรียน ไม่มีเงินสำหรับจ่ายเป็นค่าเดินทาง เพราะต้องขึ้นรถหลายต่อ และบางรายก็ต้องออกทำงานเพื่อหาเงินมาให้ผู้ปกครอง

2.2 ความเป็นมาของโรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย

ใน พ.ศ. 2511 น.ส.ประทีป อิงทรงธรรม ซึ่งอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตยนั้นเอง มองเห็นสภาพของเด็กเหล่านั้น มีความปรารถนาใครจะช่วยเหลือเท่าที่ตนจะทำได้ จึงเปิดห้องเรียนเล็ก ๆ ขึ้นที่ถ้ำบ้านของตนเอง โดยคิดค่าสอนเพียงวันละหนึ่งบาท

ส่วนเด็กที่จริงจัง ๆ ใ้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าเล่าเรียน ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้เรียกโรงเรียนของครูประทีปว่า "โรงเรียนวันละบาท"

โดยเหตุที่ "โรงเรียนวันละบาท" นี้สะดวกกับการมาเรียนของเด็กในสลัม จึงมีผู้สนใจส่งเด็กของตนมาเรียนเป็นจำนวนมาก การที่มีห้องเรียนจำกัด จึงไม่มีการแบ่งชั้นเรียน แต่สอนเป็นกลุ่ม ๆ เด็กคนใดเรียนเร็วก็ให้อยู่รวมกัน ลักษณะการเรียนการสอนเป็นไปตามแบบตามใจครูและตามใจนักเรียนตกลงกันว่าจะเรียนอะไร อุปกรณ์การสอนก็หาเอาตามความสะดวก

ต่อมาได้มี "โรงเรียนวันละบาท" เพิ่มขึ้นอีกหลายแห่งในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย นคร เหนือช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมากเพราะเท่ากับมีการรับเลี้ยงเด็กในเวลากลางวัน เพื่อช่วยให้เด็กออกจากโรงออกไปประกอบอาชีพได้โดยไม่ต้องห่วงบุตรหลานของตนว่าจะไม่มีผู้ดูแล ทำให้เด็กได้รับความอบอุ่นและมีผู้อบรมสั่งสอน สำหรับครูเองนั้นได้รับการตอบแทนที่เกือบจะไม่คุ้มค่าเหนื่อย เพราะบางวันก็เก็บเงินเกือบจะไม่ได้เลย

ใน พ.ศ. 2512 อาจารย์และนักศึกษาจากคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ทำการสำรวจและวิจัยข้อมูลในแหล่งสลัมคลองเตย เพื่อหาทางช่วยเหลือการรายงานผลของการสำรวจและวิจัยครั้งนี้ทำให้บุคคลในหลายวงการ เช่น ดีโมสโรว์ ไลออน เริ่มให้ความสนใจกับปัญหาของประชาชนในแหล่งเสื่อมโทรมนี้

ใน พ.ศ. 2514 คณะอาจารย์จากคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในแหล่งคลองเตยให้ช่วยกันแก้ปัญหาของตนเอง โดยตั้งเป็นคณะกรรมการหลายคณะตามลักษณะของปัญหา ร่วมกันคิดหาแนวทางที่จะแก้ปัญหาที่รวบรวมได้จากข้อมูลการสำรวจอันแบ่งไปเป็น 4 ลักษณะใหญ่คือ

- ก. ปัญหาสุขภาพอนามัย
- ข. ปัญหาการศึกษา
- ค. ปัญหาคนว่างงาน
- ง. ปัญหาที่อยู่อาศัย

แต่ละคณะกรรมการที่มีที่ปรึกษาอันได้แก่คณะอาจารย์และนักศึกษารวมทั้งนักสังคมสงเคราะห์ มีผู้ประสานงานและทำความเข้าใจระหว่างคณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการแก้ปัญหาสุขภาพอนามัยนั้น ได้รับความร่วมมือจากสโมสรไลออนส์ หน่วยแพทย์เคลื่อนที่มาบริการตรวจรักษา จนถึงปี 2515 จึงได้มีการปลูกสร้างที่ทำการชั่วคราว ตั้งชื่อว่า "ศูนย์รวมน้ำใจ" เพื่อเป็นศูนย์บริการประชาชนแบบ เอนกประสงค์ และในเวลาต่อมาได้มีหน่วยงานต่าง ๆ ทะยอยกันเข้ามาให้บริการสุขภาพและการสงเคราะห์ต่าง ๆ แก่ชาวสลัม หน่วยงานเหล่านี้ได้แก่ สโมสรโรตารี เจ.ซี. สาขาพญาไท มูลนิธิส่งเสริมความสะอาดและสุขภาพนักเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ ยุวสมาคม และสมาคมจิตเวช และสภาอากาศไทย

ในกานปัญหาการศึกษาที่นั้นคณะผู้สำรวจค้นพบว่า ใน พ.ศ. 2514 มีเด็กในสลัม คลองเตยอายุ 7-15 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือถึง 31 % ทั่วสาเหตุที่ไม่มีสัคยัตร์ ไม่มี ทะเบียนบ้าน และปัญหาอื่น ๆ คั้งที่ไค่กล่าวมาแล้ว คณะกรรมการจึงเห็นว่าจะต้องแก้ปัญหา ของเด็กที่ขาดหลักฐานคั้งกล่าวข้างต้นก่อน โดยการให้นักศึกษาอาสาสมัครไปสอนเด็กตาม บ้านในวันเสาร์อาทิตย์ พร้อมกับแนะนำผู้ปกครองถึงประโยชน์ของการเรียนหนังสือ พร้อมกันนั้น ก็ไค่ขอความร่วมมือไปยังสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และกระทรวงมหาดไทย ขอให้รับ เด็กที่พ่อแม่ต้องการให้เรียน แต่มีหลักฐานไม่เรียบร้อยเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและ โรงเรียนในสังกัดของกรุงเทพมหานคร และขณะเดียวกันก็ขอให้จัดทำทะเบียนบ้านชั่วคราว ให้กับประชาชนในละแวกนั้นด้วย

ถึงแม้ว่าเด็กบางส่วนไค่เข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาล แต่ส่วนใหญ่ก็ยังมีขาดโอกาสที่จะเรียนหนังสือ คณะกรรมการจึงทำการปรึกษาหรือเพื่อตั้งโรงเรียนในบริเวณสลัมที่ไค่ที่สุด เพื่อลดภาระของผู้ปกครองในเรื่องค่าใช้จ่าย เช่นนักเรียนไม่ต้องเสียค่าเดินทาง ด้วยเหตุที่โรงเรียนอยู่ไค่ไกลบ้าน กลับไปรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านไค่ นอกจากนั้นโรงเรียนยัง อนุอนปรนในเรื่องเครื่องแต่งตัวนักเรียน ไม่ต้องแต่งเครื่องแบบมาโรงเรียน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายไปไค่มาก

ใน พ.ศ. 2516 ได้มีการก่อสร้างโรงเรียนหลังแรกขึ้น อันเป็นผลงานของคณะกรรมการหมู่บ้านพัฒนา โดยได้รับเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาหลายท่าน โรงเรียนแห่งนี้ปัจจุบันมีชื่อว่า "โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา" มีนักเรียน 951 คน มีอาคารเรียน 7 หลัง ส่วนใหญ่ได้ถูกแปลงมาจากบ้านที่อยู่อาศัย

ในปีเดียวกันนั้น กรรมการศูนย์รวมน้ำใจก็ได้ติดต่อไปทางกองโรงเรียนราษฎร์ กระทรวงศึกษาธิการ ขอให้จัดครูมาสอนเด็กสลัม ในปี 2517 กระทรวงศึกษาธิการเริ่มส่งครูมาเปิดชั้นเรียนขึ้นที่ศูนย์รวมน้ำใจ ใจชื่อว่า "โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ" การจัดสร้างโรงเรียนแล้วเสร็จตามรูปแบบของโรงเรียนที่ถูกจองใน พ.ศ. 2518 และได้โอนสังกัดไปขึ้นกับสำนักงานการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีนักเรียน 1,600 คนเศษ มีครู 72 คน และอาคาร 3 หลัง

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย

ตั้งแต่ได้กล่าวมาแล้วในภาคต้นของบทนี้ว่า เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมนั้นมีปัญหามากมายที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถจะมาเข้าเรียนตามปกติ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่าเกือบทุกคนเคยถึงปัญหาเด็กขาดเรียน จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตามไปที่บ้านของนักเรียนเพื่อเกลี้ยกล่อมให้นักเรียนไปเรียนหนังสือ หรือหาว่าลุ่มหลงปกครองที่ไม่อยากให้เด็กไปโรงเรียนให้บ่อยบ้านเพื่อช่วยคนทำงานบ้านหรือเลี้ยงน้อง หรือให้ออกไปทำงาน เช่น ขายของต่าง ๆ ตามข้างถนนหรือตามบริเวณสี่แยก ดังนั้นจำนวนเด็กที่ขาดเรียนในแต่ละวันจึงมีมาก การเรียนของเด็กจึงขาดการต่อเนื่อง นอกจากนั้นการชวนชวนเพื่อศึกษาเพิ่มเติมหรือแม่แต่ความพากเพียรในการทำการบ้านก็มีน้อย จึงปรากฏว่าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อายุของเด็กในแต่ละชั้นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่สูงกว่าชั้นเรียนปกติ เพราะบางคนมาเข้าโรงเรียนเมื่ออายุมากหรือสอบตกซ้ำกันหลายปี

ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งส่งถึงเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งในโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนาและโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ ได้คำตอบที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของเด็กดังต่อไปนี้

2.3.1 อายุ มีลักษณะกันตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไปจนถึง 14 ปี ดังตารางต่อไปนี้
 ตารางที่ 2

อายุของเด็ก	จำนวน
7 ปี	1
8 ปี	30
9 ปี	126
10 ปี	108
11 ปี	62
12 ปี	37
13 ปี	13
14 ปี	4
รวมทั้งหมด	381 คน

จากตารางนี้ แสดงว่า เด็กชั้นประถมปีที่ 3 ใน 2 โรงเรียนนี้มีอายุเฉลี่ย 10 ปี ในขณะที่เด็กในโรงเรียนอื่นๆ มี อายุเฉลี่ย 8 หรือ 9 ปี

2.3.2 ภูมิสำเนาเกมและจำนวนปีที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

จากแบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลว่านักเรียนเกิดที่จังหวัดใด และ อยู่ในกรุงเทพฯ มาเป็นเวลานานเท่าใดแล้ว มีผู้ใหญ่ขอมูลเรื่องนี้ 279 คน ในจำนวนนี้มีเพียง 79 คน ที่เกิดในต่างจังหวัด อีก 200 คนเกิดใน กทม.นี้เอง แสดงว่ามีความรคาของเด็กเหล่านี้อยู่ใน กทม. มาเป็นเวลานาน อังจะพิจารณาได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3

ที่เกิดของ เด็ก	จำนวนปีที่เด็กอยู่ใน กทม.		
	ต่ำกว่า 1 ปี	1-7 ปี	8-15 ปี
กรุงเทพมหานคร			200
กาญจนบุรี			1
ขอนแก่น	1		
จันทบุรี	1		1
ฉะเชิงเทรา		2	2
ชลบุรี		1	3
ชัยภูมิ		1	
นครนายก		1	2
นครปฐม	1		1
นครพนม	1		
นครราชสีมา		2	3
นครสวรรค์		1	
บุรีรัมย์		1	2
ปทุมธานี		1	
ปราจีนบุรี		1	

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่เก็บของเด็ก	จำนวนปีที่เด็กอยู่ใน กทม.		
	ต่ำกว่า 1 ปี	1-7 ปี	8-15 ปี
พิจิตร		1	
พิษณุโลก			1
ยะโสธร		1	
ร้อยเอ็ด		1	
ระยอง		1	1
ราชบุรี		1	
ลพบุรี		6	
สงขลา		1	
สระบุรี		1	
สมุทรปราการ			3
สมุทรสาคร		1	1
สุพรรณบุรี		6	
สุราษฎร์ธานี		1	
สุรินทร์		1	
หนองคาย		1	
อยุธยา		5	1
อ่างทอง			2
อุตรธานี			11
อุตรดิตถ์	1		
รวม	5	39	235 คน

2.3.3 ผู้ปกครอง

จากแบบสอบถามผู้ตอบคำถามข้อนี้ 277 คน 264 คนอยู่กับบิดาและมารดา มีเพียง 13 คนเท่านั้นที่อยู่กับคนอื่นส่วนมากก็คือ ยาย บ้า ของตน และผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ใน กทม. มาแล้วประมาณ 10 ปีขึ้นไป ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4

ความสัมพันธ์ระหว่าง เด็กและผู้ปกครอง	จำนวนปีที่ผู้ปกครองอยู่ใน กทม.	
	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
เป็นบิดา - มารดา	30	234
ไม่ใช่บิดา - มารดา	6	7

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม

3.1 คำนำ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม จากแบบทดสอบ 2 ชนิด

1. แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. แบบทดสอบเขียนตามคำบอก ซึ่งสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้เสริมกับแบบทดสอบมาตรฐานของกรมวิชาการ

เหตุที่ต้องสร้างแบบทดสอบนี้ขึ้นเพราะ

ก. แบบทดสอบมาตรฐานของกรมวิชาการนั้นเป็นข้อสอบปรนัยแบบมี 4 ตัวเลือก จึงเป็นการทดสอบความจำ (recognition) แต่ผู้วิจัยต้องการทราบความสามารถในการใช้ภาษา (production) ที่นักเรียนแสดงออกด้วยตนเอง

ข. แบบทดสอบมาตรฐาน ทดสอบแต่ลักษณะใหญ่ ๆ ในภาษา อันได้แก่ การใช้คำตรงกันข้าม การใช้คำเหมือน การใช้ภาษา ความเข้าใจในภาษา และการสะกดคำ แต่ละหมวดมีไม่มากนัก ผู้วิจัยต้องการจะทราบความสามารถในการเขียนโดยละเอียด จึงต้องสร้างข้อทดสอบชนิดนี้ขึ้น โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาการเขียนในบันทึกประจำวันที่นักเรียนเขียนเอง

3.2 การสร้างแบบทดสอบเขียนตามคำบอก

1. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดในโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา เขียนบันทึกประจำวัน¹ เป็นเวลา 2 สัปดาห์ (4 ก.พ. 23 - 18 ก.พ. 23) แล้วนำมาส่งครูประจำชั้น

2. นำบันทึกประจำวันของนักเรียนมาตรวจดูคำที่นักเรียนใช้ผิดบ่อย คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวันและในโรงเรียน

¹ ดูตัวอย่างในภาคผนวก

3. นำคำศัพท์ที่นักเรียนใช้ฝึกบ่อยจำนวน 111 คำ มาเรียบเรียงเป็น 2 เรื่อง และอีก 1 ตอน เป็นเฉพาะคำศัพท์เดี่ยว ๆ¹(กุญแจผนวก) แล้วให้นักเรียนจำนวน 237 คน ในโรงเรียนชุมชนหมันพัฒนาและโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ เขียนตามคำบอกโดยไม่จำกัดเวลา² เพื่อให้นักเรียนได้เขียนหาคำ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการทดสอบนักเรียนในโครงการแล้วคัดเลือกแบบทดสอบที่ไม่สมบูรณ์ออก นำแบบทดสอบที่สมบูรณ์มาตรวจ

- ก. คุณลักษณะของความถี่ของการเขียนคำผิดมากน้อยตามเปอร์เซ็นต์
- ข. แยกประเภทลักษณะการใช้ภาษาผิด คึงรายละเอียดในข้อ 3.4
- ค. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
- ค.1 คิค เปอร์เซนต์ของคำที่นักเรียนเขียนผิดโดยใช้สูตร

$$Y = \frac{X}{N}$$

Y = เปอร์เซนต์ของนักเรียนที่เขียนคำนั้นผิด.

X = จำนวนครั้งที่เขียนผิด

N = จำนวนนักเรียน

- ค.2 หากเฉลี่ยของการใช้ภาษาผิดในแต่ละประเภท (\bar{X}) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

จำนวนค่าที่มีอยู่ในตาราง

1 เรื่องที่ 1 และ 2 ประกอบด้วยคำศัพท์ซึ่งเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่วนคำศัพท์ในตอนที่ 3 เป็นคำศัพท์ช่อวิชา และคำศัพท์ที่มีรากมาจากภาษาบาลี และสันสกฤต

2 ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงในการทดสอบ

ชื่อนักเรียน	1-10%	11-20%	21-30%	31-40%	41-50%	51-60%	61-70%	71-80%	> 80%
20		ชาม							
21		นง							
22		ที่							
23		อาน							
24		ถึง							
25		กระต่าย							
26		ดุษ							
27		เคียว							
28		ไค							
29		ใคร							
30		ก็							
31		ทอง							
32		ออก							

ตารางที่ 3.1 คำและเปอร์เซ็นต์ที่นักเรียนเขียนผิด

3.4.2 ปัญหาซึ่งได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบมาตรฐาน¹

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบมาตรฐาน ปรากฏว่า นักเรียนมีปัญหาคำรายละเอียดดังนี้

¹ เนื่องจากข้อทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของกรมวิชาการ ซึ่งถือเป็นความลับของทางราชการ จึงไม่สามารถแจกแจงปัญหาที่ปรากฏจากการวิเคราะห์

ลำดับที่	ลักษณะของปัญหา	% ของคำตอบผิด
1	ความเข้าใจภาษา	73.28
2	การสะกดคำ	61.719
3	การใช้ภาษา	49.194
4	การใช้คำเหมือน	47.098
5.	การใช้คำตรงกันข้าม	36.236

ตารางที่ 3.2 ลักษณะของปัญหา และเปอร์เซ็นต์ของคำตอบผิดจากแบบทดสอบมาตรฐาน

จากผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทย ด้านคำศัพท์ การใช้ภาษา ความเข้าใจภาษา และการสะกดคำ โดยใช้ข้อทดสอบมาตรฐาน ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ทดสอบนักเรียนโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา และโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ ในแหล่งเสื่อมโทรม บริเวณคลองเตย พอสรุปได้ว่า ความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองแห่ง ต่ำกว่าเกณฑ์รวมของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตัวแปร	\bar{x}	s^2	z
โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย	22.74	77.94	3.65
เกณฑ์รวมโรงเรียนใน กทม.	25.12	70.71	

ตารางที่ 3.3 ผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาไทยของนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม กับนักเรียนในกรุงเทพมหานคร

3.4.3 ปัญหาซึ่งไ้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ เขียนตามคำบอก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ เขียนตามคำบอก พอสรุปได้ว่านักเรียนมี ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในหัวข้อเรื่องต่อไปนี้

1. การเขียนอักษรไทย
2. การใช้พยัญชนะต้น
3. การใช้ตัวสะกด
4. การใช้สระ
5. การใช้วรรณยุกต์
6. การตัดพยางค์ที่ไม่เน้นทิ้ง
7. การเพิ่มพยางค์ในคำหลายพยางค์

3.4.3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการเขียนอักษรไทย

จากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

ก. การใช้ "ไ" และ "ใ" สลับกัน

ก.1 ใช้ "ไ" แทน "ใ" เช่นเขียน ไกล เป็น ไกล ไกร เป็น ไกร, ไค ในคำที่ปรากฏในตาราง 3.4

ค่า	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ไกล	92	41.0714
2. ไกร	22	9.8214
3. ผู้ใหญ่	16	7.1428
4. ใ	13	5.8035
	143	เฉลี่ย (\bar{x}) = 15.9604

ตารางที่ 3.4

ก.2 ใช้ "ไ" แทน "ใ" เช่นเขียน ไหว เป็น ไหว, ใ, ไ้, ไ่ เป็น ไ้
 ในคำที่ปรากฏในตาราง 3.4

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ไหว	17	7.5892
2. ไ้	10	4.4642
	27	เฉลี่ย (\bar{x}) = 6.0267

ตารางที่ 3.5

ข. การเขียนสระผิดตำแหน่ง

ข.1 สระที่อยู่เหนือบรรทัด

สระ ิ ึ ึ นักเรียนในกลุ่มนี้เขียนผิดกันมาก โดยเฉพาะเวลาที่
 พยัญชนะต้นมีตัวกล้ำ เช่น คำว่า กลับ เปลี่ยน ปรากฏว่านักเรียนเขียนสระผิดที่
 กว ิ นักเรียนเขียนสระไว้บนพยัญชนะต้น เป็น "กลับ" หรือ มิฉะนั้นก็เขียน
 สับสน เช่น สระที่อยู่กตองอยู่บนพยัญชนะต้น นักเรียนก็เลื่อนไปเขียนบนพยัญชนะตัวต่อไป เช่น
 เขียน สีระ เป็น สีระ และเขียน ผัง เป็น ผัง ต่อไปนี้เป็นตารางของคำที่นักเรียน
 เขียนสระผิดที่เรียงตามลำดับที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย ในตาราง 3.6

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. เตรียม	80	35.7142
2. เปลี่ยน	79	35.2678

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
3. ศีรษะ	62	27.6785
4. หัว	59	26.3392
5. <u>หมอง</u> สี	12	5.3571
6. กลับ	7	3.1250
7. หยิบ	4	1.7852
8. พัก	3	1.3392
9. หรือ	3	1.3392
10. เรียบ	2	0.8928
11. เรือง	2	0.8928
12. เพื่อ	1	0.4464
13. ชาติ	1	0.4464
14. เทียง	1	0.4464
15. เคี้ยว	1	0.4464
16. เพื่อน	1	0.4464
17. ผัง	1	0.4464
	319	เฉลี่ย(\bar{x}) = 7.9364

ตารางที่ 3.6

ข.2 สระที่อยู่ใต้วงศ์ชนะคน

นักเรียนเขียนตำแหน่งของสระผิด เช่น เขียน คุณ เป็น คุณ แต่เขียน ครู เป็น ครู
ดังรายละเอียดในตาราง 3.7

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. คุณ	26	11.6071
2. ครู	21	9.3750
3. สุนัข	9	4.0178
4. อยุ่	2	0.8928
5. ผู้ใหญ่	1	0.4464
	59	เฉลี่ย(\bar{x}) = 5.2678

ตารางที่ 3.7

ข.3 เขียนสระที่มีส่วนประกอบสอง หรือสามส่วน และอ้อยแยกกันฝึกอักษรวิธี
เช่น เขียน เร็ว เป็น เร เคารพ เป็น เ ครบ ดังรายละเอียดในตาราง 3.8

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. ทะเลาะ	45	20.0892
2. เลิก	28	12.5000
3. เลื้อ	20	8.9285
4. เตรียม	19	8.4821
5. เพื้อ	16	7.1428
6. กระเป๋	15	6.6964
7. เพื้อ	13	5.8035
8. เปลี่ยน	10	4.4942
9. เคารพ	7	3.1250

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	ผิดเป็น %
10. เรียบ (รอย)	6	2.6785
11. เรือง	6	2.6785
12. เกียว	6	2.6785
13. เมื่อ	5	2.2321
14. เทียง	4	1.7857
15. เลียง	4	1.7857
16. <u>โรงเรียน</u>	3	1.3392
17. เรียน	2	0.8928
18. เอา	2	0.8928
19. <u>ทำงาน</u>	1	0.4464
	212	เฉลี่ย (\bar{x}) 4.9827

ตารางที่ 3.8

จากตาราง 3.8 นี้สรุปได้ว่า สระที่มีตัวแยกกันเป็น 2 ส่วน เช่น เ - ็ หรือ 3 ส่วน เช่น เ - ็ ย นักเรียนมีปัญหาาก รวบรวมตามลำดับดังนี้

สระ เ - ็	เช่น ในคำว่า เลื่อ ทำผิด	60 ครั้ง
สระ เ - ็ ย	" " เรียน "	54 "
สระ เ - ็ ะ	" " ทะเลาะ "	45 "
สระ เ - ็ อ	" " เลิก "	28 "
สระ เ - ็ ำ	" " <u>เคารพ</u> "	24 "

ข.4 ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปสระ เช่น เขียน เลิก เป็น ลอก
 ฟัน เป็น ฟะน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.9

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ไห้ว	30	13.3928
2. เซ้า	17	7.5892
3. เลิก	14	6.25
4. ผั่ง	10	4.4642
5. พัก	6	2.6785
6. ซัก	5	2.2321
7. ไค้	5	2.2321
8. รั้บประทาน	3	1.3392
9. กลั้บ	2	0.8928
10. ราง <u>ว้</u> ล	2	0.8928
11. ไกล้	2	0.8928
12. กั้บ	1	0.4464
13. สั้ก	1	0.4464
14. ไค้ร	1	0.4464
	99	เฉลี่ย (\bar{X}) = 3.1568

ตารางที่ 3.9

สำหรับสระที่มีรูปต่าง ๆ กัน นักเรียนเกิดความสับสน จากตารางที่ 3.9 พบว่า

นักเรียนเขียน ใ และ ใ สลับกัน	38	ครั้ง
" ใ เป็น ใ อ	14	ครั้ง
" ใ " ะ	26	ครั้ง

ข.5 ปัญหาที่เกิดจากการลดรูปสระ เช่น เขียน มีด เป็น มีด ชง เป็น ชง
ดังรายละเอียดในตาราง 3.10

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ทม	15	6.6964
2. ชง	10	4.4642
3. <u>อ</u> บรม	8	3.5714
4. ทรง	8	3.5714
5. <u>ค</u> น	2	0.8928
6. <u>มี</u> ด	2	0.8928
7. กลาง <u>ค</u> น	2	0.8928
8. <u>อ</u> บรม	1	0.4464
9. ณม	1	0.4464
	49	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.4305

ตารางที่ 3.10

ค. การสลับอักษรที่คล้ายคลึงกัน

ค.1 อักษรที่เขียนหัวเข้าหรือหัวออก เช่น เขียน พัน เป็น นน คุณ เป็น นคุณ
ดังรายละเอียดในตาราง 3.11

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ผั่ง (เป็น ฟ/พ)	44	19.6428
2. ผม ผา ผะ ผู่ ผู่ใหญ่ } (เป็น พ)	29	12.9463
3. พฒนา พข พรงนี้ } (เป็น ผ)	13	5.8035
4. พ้น (เป็น ฝ)	6	2.6785
5. ภาษา (เป็น ถ)	5	2.2321
6. คุณ เคารพ กลางคูน } (เป็น ค)	3	1.3392
7. ใ้ (เป็น ค)	2	0.8928
8. ภูวย (เป็น ถ)	1	0.4464
9. กวาด (เป็น ค)	1	0.4464
	104	เฉลี่ย (\bar{x}) = 5.1586

ตารางที่ 3.11

จากข้อมูลที่ไ้จากการเขียนตามคำบอก นักเรียนสลับการใช้ตัวอักษรที่ต่างกันตรงหัวเข้าและหัวออก โภยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ กับ พ และ ฟ ซึ่งสลับกันถึง 44 ครั้ง และ ผ กับ พ อีก 29 ครั้ง

ค.2 อักษรที่มีหางกับไม่มีหาง เช่นเขียน พับ เป็น พับ พับ เป็น พับ
 กังรายละเอียดในตาราง 3.12

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. ผั่ง (เป็น ผ/พ)	26	11.6071
2. สกปรก ศิลปะศึกษา } (เป็น บ) รับประทาน	11	4.9106
3. เลี้ยง (เป็น ล)	5	2.2321
4. ผา (เป็น ผ/พ)	4	1.7857
5. พับ (เป็น พ)	4	1.7857
6. พับ พับ } (เป็น พ/ผ)	4	1.7857
7. วิทยาศาสตร์ } (เป็น ล) สวคมนตรี	3	1.3392
8. ศิลกรรม } (เป็น ค) ศิรินทร์	2	0.8928
9. เขา } (เป็น ช) ชัน	2	0.8928
10. เขา } (เป็น ข) จัวโมง	2	0.8928
	63	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5561

ค.3 อักษรที่มีหยักกับไม่มีหยัก เช่นเขียน ซ็ เป็น ซ็ แปรง เป็น แปรง, แฝง แฝง ดังรายละเอียดในตาราง 3.13

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>ซ็</u> (เป็น ซ)	7	3.125
2. <u>แปรง</u> (เป็น ฝ/พ)	5	2.2321
3. <u>พิ</u> (เป็น บ)	2	0.8928
4. <u>ควย</u> (เป็น ค)	1	0.4464
	15	เฉลี่ย(\bar{x}) = 1.674 .

ตารางที่ 3.13

ค.4 อักษรที่มีหัวกับไม่มีหัว เช่นเขียน กวาด เป็น กวาด แถว เป็น แถว ดังรายละเอียดในตาราง 3.14

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>เก็บ</u> } <u>กั</u> } (เป็น ก) <u>กั</u> }	3	1.3392
2. <u>แถว</u> (เป็น ก)	2	0.8928
3. <u>ถึง</u> (เป็น ก)	2	0.8928
4. <u>กวาด</u> (เป็น ก)	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
5. กระเป๋า } (เป็น ก)	2	0.8928
6. อาหาร (เป็น ว)	1	0.4464
7. ถึง (เป็น ค)	1	0.4464
8. ศีรษะ (เป็น บ)	1	0.4464
9. กระต่าย (เป็น ก)	1	0.4464
10. กวาก (เป็น ค)	1	0.4464
	16	เฉลี่ย (\bar{X}) 0.7142

ตารางที่ 3.14

ง. การเขียนตัวอักษรผิดในลักษณะอื่น ๆ จนเกิดความหมายเดิมไม่ได้

เช่น เขียน สุนัข เป็น สรุ กวายเป็น ขวายเป็น

ดังรายละเอียดในตาราง 3.15

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. หวี (เป็น ท)	59	26.3392
2. รังแก } (เป็น ก)	55	24.5535
รางวัล }		
3. กวายเป็น (เป็น ข)	27	12.0535

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
4. พัฒนา หนังสือ } (เป็น ณ)	25	11.1606
5. ข้าม (เป็น อ)	22	9.8214
6. ขนบ สนุก } (เป็น ม)	11	4.9106
7. ย่าหม ให้ } (เป็น ช)	4	1.7856
8. ควบ กระคว้ง } (เป็น ถ)	3	1.3392
9. ถึง (เป็น ข)	3	1.3392
10. เสื่อ (เป็น ซ)	3	1.3392
11. ยั้ง (เป็น ช)	3	1.3392
12. กุลับ (เป็น ท)	2	0.8928
13. คุณ (เป็น ญ)	2	0.8928
14. ขนบ (เป็น บ)	2	0.8928
15. นอง (เป็น ร)	2	0.8928
16. ไกล เกว } (เป็น ร)	2	0.8928
17. ทรง ของ } (เป็น ท)	2	0.8928
18. เทรี่ยม (เป็น ป)	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่เกิด	คิดเป็น %
19. ทรง (เป็น ข)	2	0.8928
20. พับ (เป็น ท)	2	0.8928
21. พูรงนี้ (เป็น ร)	2	0.8928
22. หยิบ (เป็น จ)	2	0.8928
23. หยิบ (เป็น ฉ)	2	0.8928
24. ศิลปะ (เป็น ท)	2	0.8928
25. ศีรษะ (เป็น ช)	2	0.8928
26. กวาง (เป็น ล)	1	0.4464
27. กระเบื้อง (เป็น ป)	1	0.4464
28. ชื่น (เป็น ค)	1	0.4464
29. ชื่น (เป็น ม)	1	0.4464
30. เคารพ (เป็น ท)	1	0.4464
31. ทำงาน (เป็น น)	1	0.4464
32. ขวาคี (เป็น ธ)	1	0.4464
33. ขวาคี (เป็น ว)	1	0.4464
34. ชั่วโมง (เป็น ท)	1	0.4464
35. ฐัก (เป็น ทร)	1	0.4464
36. ขนวม (เป็น ทร)	1	0.4464
37. หนังสือ (เป็น ล)	1	0.4464
38. กววย (เป็น ช)	1	0.4464
39. กระเบื้อง (เป็น ท)	1	0.4464
40. กระเบื้อง (เป็น ท)	1	0.4464

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
41. กระเบื้อง (เป็น ฉ)	1	0.4464
42. สทรางค์ (เป็น จ)	1	0.4464
43. กระถาย (เป็น ย)	1	0.4464
44. ทอน (เป็น อ)	1	0.4464
45. เที่ยง (เป็น ค)	1	0.4464
46. รับประทาน (เป็น ห)	1	0.4464
47. ทะเลาะ (เป็น ส)	1	0.4464
48. ทะเลาะ (เป็น ด)	1	0.4464
49. ชุง (เป็น ร)	1	0.4464
50. ศีลธรรม (เป็น ก)	1	0.4464
51. ชุง (เป็น ช)	1	0.4464
52. ถัง (เป็น น)	1	0.4464
53. พัดนา (เป็น ค)	1	0.4464
54. พัด (เป็น ถ)	1	0.4464
55. เพื่อ (เป็น ม)	1	0.4464
56. พัดนา (เป็น ถ)	1	0.4464
57. พัดนา (เป็น ช)	1	0.4464
58. พัดนา (เป็น ฉ)	1	0.4464
59. พรงนี้ (เป็น ร)	1	0.4464
60. ฝั่ง (เป็น ค)	1	0.4464
61. แปรรง (เป็น ร)	1	0.4464
62. ฝ่อ (เป็น พ)	1	0.4464

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	ฝึกเป็น %
63. หยิบ (เป็น บ)	1	0.4464
64. หยิบ (เป็น ช)	1	0.4464
65. หยิบ (เป็น ร)	1	0.4464
66. สวกมนต์ (เป็น ท)	1	0.4464
67. เวลา (เป็น ล)	1	0.4464
68. ไหว้ (เป็น ม)	1	0.4464
69. โรงเรียน (เป็น ง)	1	0.4464
70. อาหาร (เป็น น)	1	0.4464
71. เล็ก (เป็น ก)	1	0.4464
72. ศีลธรรม (เป็น ด)	1	0.4464
73. วิทยา (เป็น ฉ)	1	0.4464
74. รางวัล (เป็น ล)	1	0.4464
75. รางวัล (เป็น น)	1	0.4464
76. รางวัล (เป็น ง)	1	0.4464
77. ศีรณะ (เป็น ร)	1	0.4464
78. นานุม (เป็น ช)	1	0.4464
79. อาหาร (เป็น ร)	1	0.4464
80. หอง (เป็น ต)	1	0.4464
81. เอา (เป็น ช)	1	0.4464
82. อาน (เป็น ท)	1	0.4464
ตารางที่ 3.15	301	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 1.6135

จ. การใช้ สลับกัน เช่นเขียน ถ้วย เป็น ถ้วย
 ถ้า เป็น ถ้า ดังรายละเอียดในตาราง 3.16

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ถ้วย	8	3.5714
2. ชั่วโมง	4	1.7857
3. ชัก	3	1.3392
4. รางวัด	3	1.3392
5. ควย	2	0.8928
6. พัน	2	0.8928
7. แลว	2	0.8928
8. พัก	2	0.8928
9. ลาง	1	0.4464
10. หนา	1	0.4464
11. เขา	1	0.4464
12. ถา	1	0.4464
13. ทอง	1	0.4464
	31	เฉลี่ย (x̄) 1.0645

ตารางที่ 3.16

สรุป ปัญหาที่พบจากข้อทดสอบ เขียนตามคำบอกที่เกี่ยวกับการเขียนอักษรไทย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.17

ลำดับที่	ลักษณะของปัญหาการเขียนอักษรไทย	ค่าความผิดพลาด
1.	การใช้ " ไ " และ " ใ " สลับกัน	21.302
2.	การเขียนสระผิดตำแหน่ง	4.7548
3.	การสลับอักษรที่คล้ายคลึงกัน	2.5257
4.	การเขียนอักษรมิในลักษณะอื่น ๆ	1.6135
5.	การใช้ " ึ " " ื " สลับกัน	0.7142
	ค่าเฉลี่ยรวม	12.57665

ตารางที่ 3.17

3.4.3.2 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้พยัญชนะต้น

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ก. การใช้ " ร " ในภาษาเขียนที่ทำหน้าที่เหมือนตัวกล้ำแต่ไม่ออกเสียง เช่น
ศีรษะ อามว่า (สี่ - สะ)

- คัดตัว ร ที่ไม่ออกเสียง ทั้ง เช่นเขียน ศีรษะ เป็น สี่ระ ดังรายละเอียด
ในตารางที่ 3.18

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. เสร็จ	83	37.0535
2. ที่ระนะ	69	30.8035
	152	เฉลี่ย (\bar{x}) = 33.9285

ตารางที่ 3.18

- เพิ่มตัว "ร" เข้าไปในพยางค์ เช่นเขียน สนุก เป็น สระนุก
ซึก เป็น ทริก . ดังรายละเอียดในตาราง 3.19

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. สนุก	2	0.8928
2. ซึก	1	0.4464
	3	เฉลี่ย (\bar{x}) = 0.6696

ตารางที่ 3.19

ก.2 ตักตัวกล่าหิง เช่นเขียน กลับ เป็น กัย ตรง เป็น กุง . ดังรายละเอียด
ในตาราง 3.20

ท่า	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. กลับ	97	43.3035
2. พรง (นี้)	78	34.8214
3. ปล่อย	74	33.0357
4. สกปรก	66	29.4642
5. เตรียม	59	26.3392
6. เปลี่ยน	58	25.8928
7. ตรง	52	23.2142
8. กลางคืน	46	20.5357
9. แปรง	45	20.0892
10. ไกล	18	8.0357
11. ไคร	13	5.8035
12. กระคิง	8	3.5714
13. กระเป่า	5	2.2321
14. กระคาย	4	1.7857
15. รับประทาน	1	0.4464
	624	เฉลี่ย (\bar{X}) = 18.5713

ตารางที่ 3.20

นักเรียนคัดตัวท่าในพยางค์ที่ได้รับการเน้น (ในคำหมายเลข 1 ถึง 11) 556 ครั้ง
 และในพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น (ในคำหมายเลข 12 ถึง 15 เฉพาะ กระ และ ประ)
 18 ครั้ง

ก.3 ใช้ "ร" และ "ล" สลับกัน

- ใช้ " ร " แทน " ล " เช่นเขียน กลางคิ่น เป็น กรางคิ่น
เล็ก เป็น เร็ก เรอก ดังรายละเอียดในตาราง 3.21

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ศิลปะศึกษา	86	38.3928
2. ทะเลาะ	59	26.3392
3. เล็ก	57	25.4464
4. ล่าง	57	25.4464
5. ศีลธรรม	45	20.0892
6. เปลี่ยน	35	15.6250
7. ปลอຍ	32	14.2857
8. เลียง	31	13.8392
9. กลางคิ่น	19	8.4821
10. ไก่	13	5.8035
11. ทลาค	13	5.8035
12. กลับ	9	4.0178
13. แลว	8	3.5714
14. เวลา	1	0.4464
	465	เฉลี่ย (\bar{x}) = 14.8277

ตารางที่ 3.21

- ใช้ " ล " แทน " ร " เช่นเขียน แปรง เป็น แปรง อบรม เป็น อบลม
 กังรายละเอียดในตาราง 3.22

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. อบรม	60	26.7857
2. รังแก	53	23.6607
3. เกเร	37	16.5178
4. แปรง	33	14.7321
5. เคารพ	20	8.9285
6. เรือง	14	6.2500
7. เรียบร้อย	9	4.0178
8. รั้บ	8	3.5714
9. หรือ	7	3.1250
10. เตรียม	7	3.1250
11. รับประทาน	6	2.6785
12. พรุง	5	2.2321
13. ไคร	4	1.7857
14. ตรง	2	0.8928
	265	เฉลี่ย (\bar{x}) = 8.4497

ตารางที่ 3.22

การสลับ ร/ล

การใช้ 'ร' แทน 'ล' ปรากฏใน

1. พยางค์ที่ 'ล' เป็นพยัญชนะต้น ปรากฏ 329 ครั้งในคำ 9 คำที่เขียน
2. พยางค์ที่ 'ล' เป็นตัวควบกล้ำ ปรากฏ 99 ครั้งในคำ 4 คำที่เขียน

การใช้ 'ล' แทน 'ร' ปรากฏใน

1. พยางค์ที่ 'ร' เป็นพยัญชนะต้น ปรากฏ 214 ครั้งในคำ 9 คำ
 2. พยางค์ที่ 'ร' เป็นตัวควบกล้ำ ปรากฏ 51 ครั้งในคำ 5 คำ
 3. พยางค์ที่ 'ร' เป็นตัวควบที่ไม่ออกเสียง เช่น ศีรษะ ปรากฏ 125 ครั้งใน 2 คำ
- ก.4 ทำพยัญชนะต้นซึ่งเป็นพยัญชนะตัวเดียวให้เป็นอักษรกล้ำ เช่นเขียน กาง เป็น กราง, กลาง กับ เป็น กรับ, กลับ ดังรายละเอียดในตาราง 3.23

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. กาง	126	56.25
2. ศิลปศึกษา	118	52.6785
3. รางวัด	50	22.3214
4. ศีรษะ	28	12.5
5. เคารพ	25	11.1607
6. กับ	3	1.3392
7. สดวกค์	3	1.3392
8. กระเป่า	3	1.3392
9. สดปรก	3	1.3392
10. สดคมนต์	2	0.8928
11. เพื่อ	1	0.4464
12. ตลาค	1	0.4464
	363	เฉลี่ย (\bar{x}) = 13.5044

ตารางที่ 3.23

การทำพจน์ระยะต้นให้เป็นตัวความกล้าโดย

เติมตัวกล้า เช่น "กางมุ้ง" เขียนว่า กลางมุ้ง ปรากฏ 297 ครั้งในคำ 3 คำ
เติมพจน์ระยะต้นให้กับ ร/ล ในคำว่า "รางวัล" เขียนว่า กลาง/กรางวัน ปรากฏ 50 ครั้ง

ข. การสลับอักษรที่มีเสียงรวมกัน

ข.1 ใช้อักษรที่มีเสียงเดียวกัน เช่น เขียน ศีลธรรม เป็น สินละท่า ศิโรษะ เป็น สีตะ
ทั้งรายละเอียดในตาราง 3.24

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ศีลธรรม (เป็น ส, น)	159	70.9821
2. ศีลศึกษา (" ส)	122	54.4642
3. ศีโรษะ (" ส, ศ)	120	53.5714
4. พญา (" ข, ท, ถ, ง)	103	45.9821
5. ศาสตร์ (" ส, น)	64	28.5714
6. ศีโรษะ (" ส, น)	38	16.9642
7. ศึกษา (" ส, น)	31	13.8392
8. วิทยาศาสตร์ (" ข, ถ)	27	12.0535
9. ชง (" ท)	13	5.8035
10. คุณ (" ณ)	2	0.8928
	679	เฉลี่ย (\bar{x}) = 30.3124

ตารางที่ 3.24

ข.2 ใช้อักษรค่าแทนอักษรสูง เช่นเขียน ถวาย เป็น ท้าย, ขวย
 ฆ่า เป็น ฟ่า, ฟา เข้า เป็น เค้า สตางค์ เป็น ชะคัง
 ผั่ง เป็น ฟั่ง คังรายละเอียดในตาราง 3.25

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ถวาย (เป็น ฮ,ท)	81	36.1607
2. ฆ่า (" ท)	71	31.6964
3. ผั่ง (" พ)	33	14.7321
4. ฆ่า (ใหญ่) (" พ)	17	7.5892
5. ลัก (" ช)	17	7.5892
6. ถึง (" ท)	10	4.4642
7. แถว (" ท,ธ)	10	4.4642
8. ฆ่า (" พ)	8	3.5714
9. เข้า (" ค)	6	2.6785
10. เสรีจ (" ช)	4	1.7857
11. เสื่อ (" ช)	4	1.7857
12. มุม (" พ)	3	1.3392
13. ขนม (" ค)	2	0.8928
14. สตางค์ (" ช)	2	0.8928
15. ชาว (" ค)	1	0.4464
16. สกปรก (" ช)	1	0.4464
17. วิทยาศาสตร์ (" ช)	—	
	270	เฉลี่ย (\bar{x}) = 7.0902

ตารางที่ 3.25

ข.3 ใช้อักษรสูงแทนอักษรต่ำ เช่นเขียน ชัก เป็น สัก พัก เป็น ผัก
 ขาม เป็น ขาม ไคร เป็น ไคร หัน เป็น หัน กังรายละเอียดยกใน
 ตารางที่ 3.26

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ชัก	24	10.7142
2. พัก	12	5.3571
3. พับ	7	3.125
4. หัน	6	2.6785
5. ช้อ	3	1.3392
6. ขาม	2	0.8928
7. ไคร	2	0.8928
	56	เฉลี่ย (\bar{X}) = 3.1249

ตารางที่ 3.26

อักษรที่มีปัญหามากที่สุดคืออักษรที่ใช้แทนเสียง /s/ คือ ช, ศ, ษ, ส ปรากฏว่า
 มีการเขียนผิดถึง 534 ครั้ง อักษรที่สร้างปัญหารองลงมาคือเสียง /th/ คือ ห, ฑ,
 ถ, ฒ มีการเขียนผิด 103 ครั้ง

ค. การใช้พยัญชนะต้นที่ใช้เสียงแทนกันในภาษาพูด (free variant) แทน
พยัญชนะต้นในภาษาเขียน เช่น กวาค เป็น ผาก, เตรียม เป็น เกียม กังปรากฏใน
 ตารางที่ 3.27

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. เตรียม (ใช้ ก แทน ตร)	44	19.6428
2. กวาด (ใช้ ฝ แทน กว)	15	6.6964
	59	เฉลี่ย (\bar{x}) = 13.1696

ตารางที่ 3.27

ง. การใช้อักษรนำ

ง.1 ตัดอักษรนำทั้ง เช่นเขียน หีบ เป็น ยิบ ออย่า เป็น ย่า

ดังรายละเอียดในตาราง 3.28

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ไหว้	60	26.7857
2. ออย่า	36	16.0714
3. หยิบ	29	12.9464
4. อยาก	17	7.5892
5. หนา	8	3.5714
6. หวี	8	3.5714
7. หรือ	5	2.2321
8. ผู้ใหญ่	4	1.7857
9. อยู่	4	1.7857
10. หนังสือ	3	1.3392
	174	เฉลี่ย (\bar{x}) = 7.7678

ตารางที่ 3.28

ง.2 เติมอักษรนำ (เนื่องจากเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นเปลี่ยนไปเพราะอิทธิพลของพยางค์ที่มาข้างหน้า) เช่นเขียนวาง เป็น หวาง สุก เป็น สะหูก ดังรายละเอียดในตาราง 3.29

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ทะเลาะ	19	8.4821
2. วาง	16	7.1428
3. สุก	11	4.4642
4. ขนม	8	3.5714
5. เมื่อ	4	1.7857
6. ทลาค	3	1.3392
7. บุง	2	0.8928
8. ไม	2	0.8928
9. สวดมนต์	1	0.4464
	66	เฉลี่ย (\bar{x}) = 3.2241

ตารางที่ 3.29

ง.3 ตักพยัญชนะต้นที่ตามอักษรนำออก เช่นเขียน สุกเป็น สูก หียบ เป็น หีบ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.30

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. สุก	2	0.8928
2. หียบ	2	0.8928
	4	เฉลี่ย (\bar{x}) = 0.8928

ตารางที่ 3.30

ง.4 ใช้ " ห " แทน " อ " เช่นเขียน อยาก เป็น หยาก อย่า เป็น หย่า ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.31

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>อยาก</u>	6	2.6785
2. <u>อย่า</u>	6	2.6785
	12	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.6785

ตารางที่ 3.31

ง.5 สลับอักษรนำกับพยัญชนะต้น ปรากฏเพียงคำเดียวในคำว่า หรี เป็น วีห (1 ครั้ง) จากข้อมูลทั้งหมดปรากฏว่านักเรียนเขียน ห นำ ผิด 117 ครั้ง ใน 7 คำ และเขียน อ นำ ผิด 57 ครั้งใน 3 คำ

สรุปปัญหาที่พบในการใช้พยัญชนะต้นผิดเรียงตามลำดับที่นักเรียนทำผิดจากมากไปหาน้อยในตารางที่ 3.32

ลำดับที่	ลักษณะของปัญหาการใช้พยัญชนะต้น	ค่าความผิดเฉลี่ย
1.	การใช้ "ร" และ "ล"	14.9919
2.	การสลับอักษรที่มีเสียงร่วมกัน	13.5092
3.	การใช้พยัญชนะต้นที่ออกเสียงสลับกันในภาษาพูดแทนพยัญชนะต้นในภาษาเขียน	13.1696
4.	การใช้อักษรนำ	3.002
	ค่าเฉลี่ยรวม	10.4177

ตารางที่ 3.32

3.4.3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ตัวสะกด

- จากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง
 ก. ตัวสะกดที่มีพยัญชนะตามใ้มีการันต์ เช่น เขียน สวคมนต์ เป็น มน
 ดังรายละเอียดในตาราง 3.33

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. วิทยาศาสตร์	119	53.1249
2. สวคมนต์	95	42.4109
3. สตางค์	64	28.5714
	278	เฉลี่ย (\bar{x}) = 41.369

ตารางที่ 3.33

ปัญหาการสะกดผิดในคำที่มีตัวสะกดและการันต์ นักเรียนเขียนผิดดังนี้

- ตัดตัวการันต์ทิ้ง เช่น ในคำว่า สวคมนต์ เขียนว่า สวคมน 77 ครั้ง
 สตางค์ " สคาง 56 ครั้ง
 ศาสตร์ " ศาส 86 ครั้ง
 - เขียนผิดเป็นอย่างอื่น ในคำว่า สวคมนต์ 18 ครั้ง คำว่า สตางค์ 8 ครั้ง
 และคำว่า ศาสตร์ 33 ครั้ง
- ข. ใช้ตัวสะกดที่รูปไม่ตรงกับเสียง เช่น เขียน ซาคี เป็น ซาค, อาหาร เป็น อาทาน ธรรม เป็น ท่า
 - ตัวสะกดแมกกด ดังรายละเอียดในตาราง 3.34

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>วิทยาศาสตร์</u>	103	45.9821
2. <u>พัฒนา</u>	101	45.0892
3. <u>เสรีจ</u>	89	39.7321
4. <u>วิทยาศาสตร์</u>	35	15.6250
5. <u>ชาติ</u>	9	4.0178
	337	เฉลี่ย (\bar{x}) = 30.0894

ตารางที่ 3.34

- ตัวสะกดแม่กบ ปรากฏในคำว่า เคารพ เขียนเป็น เคารบ, เคาบ, เครบ, ฯลฯ จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็น 32.1428 %
- ตัวสะกดแม่กน ดังปรากฏในตาราง 3.35

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>ศีลธรรม</u>	135	60.2678
2. <u>ศิลปศึกษา</u>	116	51.7857
3. <u>รางวัล</u>	106	47.3214
4. <u>คุณ</u>	8	3.5714
5. <u>อาหาร</u>	2	0.8928
	367	เฉลี่ย (\bar{x}) = 32.0535

ตารางที่ 3.35

- ตัวสะกดแมกม ปรากฏในคำว่า ศีลธรรม เป็น สินหล้า จำนวน 141 ครั้ง
คิดเป็น 62.9464 %

(ค่าเฉลี่ยรวม = 39.308)

สรุป ปัญหาการสะกดผิดในคำที่รูปของตัวสะกดไม่ตรงกับเสียงมีดังนี้

ตัวสะกดแม กค ในคำว่าชาติ เสรีจ พัฒนา วิทยาศาสตร์ มีการเขียนผิด 337 ครั้ง

ตัวสะกดแมกบ ในคำว่า เคารพ เขียนผิด 72 ครั้ง

ตัวสะกดแมกน ในคำว่าอาหาร รางวัล ศีลธรรม ศิลปศึกษา มีการเขียนผิด 367 ครั้ง

ตัวสะกดแมกม ในคำว่า ธรรม เขียนผิด 141 ครั้ง

- ค. เติมตัวสะกด เช่น เขียน ไหว เป็น วาก เพื่อ เป็น เพิน ดังรายละเอียด
ในตาราง 3.36

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ไหว	35	15.6250
2. อยา	21	9.3750
3. หวี	14	6.2500
4. เพื่อ	14	6.2500
5. กระเป๋	14	6.2500
6. เกเร	8	3.5714
7. เมื่อ	8	3.5714
8. เตื่อ	7	3.1250
9. ถา	7	3.1250
10. รังแก	6	2.6785
11. ศีรษะ	6	2.6785

คำ	จำนวนครั้งที่เกิด	คิดเป็น %
12. ก	4	1.7857
13. ผู้ใหญ่	4	1.7857
14. เคารพ	3	1.3392
15. ณา	3	1.3392
16. ช้อ	3	1.3392
17. เอา	3	1.3392
18. เกว	2	0.8928
19. หรือ	2	0.8928
20. เวลา	1	0.4464
21. หนังสือ	1	0.4464
22. ศีรษะ	1	0.4464
	167	เฉลี่ย(\bar{X}) = 3.3887

ตารางที่ 3.36

การเติมตัวสะกดที่พบในข้อมูลในตารางที่ 3.36 นั้น มีพยัญชนะต่าง ๆ และบางครั้งจะมีการเปลี่ยนรูปสระประกอบด้วย เช่น 'ในคำ ไท้' นักเรียนเขียนเป็น 'ว้าย' และ 'วาว' ถึง 35 ครั้ง

ง. ตัดตัวสะกดทิ้ง เช่น เขียน -ศาสกร เป็น ศาคร มีค เป็น มีอ
อาหาร เป็น อาหา กังรายละเอียคในตาราง 3.37

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. ศิลปกรรม	145	64.7321
2. สัก	39	17.4107
3. วิทยาศาสตร์	20	8.9285
4. อยาก	13	5.8035
5. สกปรก	12	5.3571
6. เรือง	11	4.9107
7. ศิลปศึกษา	11	4.9107
8. เปลี่ยน	10	4.4642
9. ศิลปกรรม	7	3.1250
10. แดงตัว	7	3.1250
11. เรียบร้อย	6	2.6785
12. รับ	5	2.2321
13. เลียง	5	2.2321
14. พัก	5	2.2321
15. หีบ	5	2.2321
16. ควย	4	1.7857
17. แถว	4	1.7857
18. เคารพ	4	1.7857
19. เลิก	4	1.7857
20. วาง	4	1.7857
21. ถวย	4	1.7857
22. วิทยาศาสตร์	4	1.7857

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
23 แลว	3	1.3392
24 ตอน	3ก	1.3392
25 ปล่อย	3	1.3392
26 อาน	3	1.3392
27 รั้งแก	3	1.3392
28 กั๊	3	1.3392
29 สนุก	3	1.3392
30 ทรง	3	1.3392
31 รางวัล	3	1.3392
32 เก็บ	2	0.8928
33 อานน้ำ	2	0.8928
34 สวคมนตรี	2	0.8928
35 กวาค	2	0.8928
36. ชัก	2	0.8928
37 พรุ่งนี้	2	0.8928
38. ถึง	2	0.8928
39. กาง	2	0.8928
40 เพื่อน	2	0.8928
41 เคียว	2	0.8928
42 สกปรก	2	0.8928
43 พัฒนา	2	0.8928
44 ศิลปศึกษา	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
45 มีด	1	0.4464
46 <u>บาท</u> หม	1	0.4464
47 ลาง	1	0.4464
48 แปรง	1	0.4464
49. มม	1	0.4464
50 คุณ	1	0.4464
51 <u>โรงเรียน</u>	1	0.4464
52 ซาติ	1	0.4464
53 <u>อาหาร</u>	1	0.4464
54 ขนม	1	0.4464
55 <u>เพียง</u>	1	0.4464
56 ซวย	1	0.4464
57 ตลาค	1	0.4464
58 <u>หนังสือ</u>	1	0.4464
59 เกรียม	1	0.4464
60 <u>กระต่าย</u>	1	0.4464
61 คอง	1	0.4464
62 <u>ข้าวโม่</u>	1	0.4464
	400	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.8801

สรุปปัญหาในการคัดตัวสะกดทั้ง

มีปรากฏมากในคำที่นักเรียนมีปัญหาทางด้านสระอยู่แล้ว

ในคำว่า "ธรรม" นักเรียนเขียนว่า ชร หรือ ท่า 145 ครั้ง

"สัก" นักเรียนเขียนว่า สะ 39 ครั้ง

นอกจากนั้นเป็นที่สังเกตว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคัดตัวสะกดของพยางค์ต้นในคำสองพยางค์ เช่น แต่งตัว เขียนว่า แตตัว ศิลป เขียนว่า สิป

ความผิดแบบนี้มีปรากฏถึง 80 ครั้ง

การคัดตัวสะกดทั้ง ปรากฏในคำที่ใส่สระที่ประกอบด้วย 2-3 ส่วน เช่น

สระ เ - ย 26 ครั้ง สระ เ - วย เช่นคำว่า ควย 11 ครั้ง

สระ เ - อ เช่นคำว่า เรือง 13 ครั้ง

จ. การสลับตัวสะกด

จ.1 สลับตัวสะกดในกลุ่มนาสิกด้วยกัน เช่น เขียน คอน เป็น คอม ชาม เป็น ชาน ทั้งรายละเอียดในตาราง 3.38

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. คอน	19	8.4821
2. พัน	15	6.6964
3. ผัง	15	6.6964
4. เทียง	14	6.2500
5. ชัน	12	5.3571
6. ชาม	11	4.9107
7. ราง <u>วัล</u>	11	4.9107
8. ศิล <u>รร</u> ม	11	4.9107
9. หม	8	3.5714

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
10. มุง	8	3.5714
11. นอน	7	3.1250
12. เลียง	6	2.6785
13. กาง	6	2.6785
14. เพื่อน	6	2.6785
15. แปรง	5	2.2321
16. หอง	5	2.2321
17. เปลี่ยน	5	2.2321
18. เตรียม	5	2.2321
19. เรือง	5	2.2321
20. ทำงาน	5	2.2321
21. ศิลปศึกษา	5	2.2321
22. คิน	4	1.7857
23. ชง	4	1.7857
24. นอง	4	1.7857
25. ผม	2	0.8928
26. แดงตัว	2	0.8928
27. ตรง	2	0.8928
28. เรียน	2	0.8928
29. วาง	2	0.8928
30. กลางคิน	2	0.8928
31. อาน	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
32. สดางค์	2	0.8928
33. ทอง	2	0.8928
34. โรงเรียน	1	0.4464
35. สวคมนตรี	1	0.4464
36. รับประทาน	1	0.4464
37. หนังสือ	1	0.4464
38. พรุ่งนี้	1	0.4464
39. ถึง	1	0.4464
40. กระดิ่ง	1	0.4464
41. ชั่วโมง	1	0.4464
42. รางวัล	1	0.4464
	223	เฉลี่ย (X) = 2.3702

ตารางที่ 3.38

จ.2 สลับตัวสะกดเสียงกักกับเสียงนาสิก

- ใจเสียงกักแทนเสียงนาสิก เช่น เขียน อกรรม เป็น อกรบ ตั้ง เป็น ตั้ง
อ่าน เป็น อาก ดังรายละเอียดในตาราง 3.39

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. พรง(นั)	32	14.2857
2. สวคมนนคั	15	6.6964
3. อบรุม	10	4.4642
4. มง	9	4.0178
5. ฉ้ง	7	3.1250
6. อาน	5	2.2321
7. ซาม	5	2.2321
8. กระคิง	4	1.7857
9. แดงคัว	3	1.3392
10. วาง	3	1.3392
11. เทรียม	3	1.3392
12. ดิง	3	1.3392
13. ซิน	3	1.3392
14. รั้งแก	2	0.8928
15. หนั่งลื่อ	2	0.8928
16. เลียง	2	0.8928
17. ฌม	2	0.8928
18. นอน	2	0.8928
19. ซนบ	1	0.4464
20. เวียน	1	0.4464
21. นอง	1	0.4464
22. กาง	1	0.4464

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
23. เรือง	1	0.4464
24. เพื่อน	1	0.4464
25. ศีลธรรม	1	0.4464
26. รางวัด	1	0.4464
	120	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.0604

ตารางที่ 3.39

- ใช้เสียงนาสิกแทนเสียงกัก เช่นเขียน อรม เป็น อรม, มนต์ เป็น มก
 ทั้งรายละเอียดในตาราง 3.40

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. พ <u>ช</u> ณา	18	8.0357
2. อ <u>ย</u> าก	16	7.1428
3. ม <u>ี</u> ค	13	5.8035
4. ส <u>น</u> ก	10	4.4642
5. ส <u>ัก</u>	10	4.4642
6. พ <u>ับ</u>	7	3.1250
7. อ <u>า</u> บ <u>น</u> ้ำ	7	3.1250
8. ห <u>ย</u> ิบ	7	3.1250
9. เล <u>ิก</u>	6	2.6785

คำ	จำนวนครั้งที่เกิด	เกิดเป็น %
10. พัก	6	2.6785
11. วิทยาศาสตร์	6	2.6785
12. เรียบร้อย	5	2.2321
13. ออก	5	2.2321
14. อบรม	4	1.7857
15. สกปรก	4	1.7857
16. สกปรก.	4	1.7857
17. กลับ	3	1.3392
18. กวาด	3	1.3392
19. ซัก	3	1.3392
20. กั้น	3	1.3392
21. สวดมนต์	2	0.8928
22. รับประทาน	2	0.8928
23. ศิลปศึกษา	2	0.8928
24. เก็บ	1	0.4464
25. ทดาด	1	0.4464
	148	เฉลี่ย (x̄) = 2.6428

ตารางที่ 3.40

จ.3 สลับตัวสะกดอักษรกับเสียงนาสิก

ใช้อักษรแทนเสียงนาสิก

- ใช้ " ว " แทนเสียงนาสิก " ง " เช่นเขียน เหียง เป็น เหี้ยว
กาง เป็น กาว ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.41

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. เหียง	7	3.1250
2. กาง	2	0.8928
3. วาง	1	0.4464
4. เลียง	1	0.4464
	11	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.2276

ตารางที่ 3.41

- ใช้ " ย " แทนเสียงนาสิก เช่นเขียน กาง เป็น กาย นอน เป็น นอย
ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.42

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. นอน	2	0.8928
2. อาย	1	0.4464
3. ชาม	1	0.4464
4. อาน	1	0.4464
5. กาง	1	0.4464
6. เพื่อน	1	0.4464
7. รางวัล	1	0.4464
	8	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.9601

(ค่าเฉลี่ยรวม = 0.771)

ตารางที่ 3.42

- ใช้เสียงนาสิกแทนเสียง " ว " เช่นเขียน แถว เป็น แถง ชั่วโมง เป็น
 ชั่วโมง กังรายละเอียดในตารางที่ 3.43

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ชั่วโมง	14	6.2500
2. เกี้ยว	3	1.3392
3. แถว	3	1.3392
4. เซ้า	2	0.8928
5. แถว	2	0.8928
6. เขา	2	0.8928
	26	เฉลี่ย (\bar{X}) = 1.9345

ตารางที่ 3.43

- ใช้เสียงนาสิกแทนเสียง "ย" เช่นเขียน ถ้าย เป็น ถ้วน ทั้งรายละเอียด
 ในตารางที่ 3.44

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ช่วย	4	1.7857
2. ถวาย	3	1.3392
3. เรียบร้อย	3	1.3392
4. กระจาย	2	0.8528
5. ไกล	2	0.8528
	14	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.2499

(ค่าเฉลี่ยรวม = 1.6233)

ตารางที่ 3.44

จ.4 สลับทัวสะกดระหว่างเสียงกักวด้วยกัน เช่น เขียน พับ เป็น พัก เสรีจ เป็น เสื่ก กังรายละเอียคในตารางที่ 3.45

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. พับ	25	11.1607
2. พับนา	13	5.8035
3. ชัก	10	4.4642
4. เก็บ	7	3.1250
5. รียบ	6	2.6785
6. อายนน้ำ	6	2.6785
7. เสรีจ	6	2.6785

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
8. พัก	6	2.6785
9. มีด	5	2.2321
10. <u>อบรม</u>	5	2.2321
11. สนุก	5	2.2321
12. สัก	5	2.2321
13. <u>เคารพ</u>	4	1.7857
14. <u>รับประทาน</u>	4	1.7857
15. เล็ก	4	1.7857
16. <u>สวคมนต์</u>	2	0.8928
17. <u>ตลาด</u>	2	0.8928
18. <u>ออก</u>	2	0.8928
19. <u>ชาติ</u>	1	0.4464
20. <u>สกปรก</u>	1	0.4464
21. <u>วิทยาศาสตร์</u>		
	119	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5305

ตารางที่ 3.45

จ.5 สลับเสียงกักกับอักษสระ

จ.5.1 . ไขเสียงกักแทนอักษสระ

-ไขเสียงกักแทน " ว " เช่นเขียน แล้ว เป็น แล็ก . กังรายละเอียดในตารางที่

3.46

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	ฝึกเป็น %
1. แลว	1	0.4464
2. เอา	1	0.4464
3. ชั่วโมง	1	0.4464
	3	เฉลี่ย (X) = 0.4464

ตารางที่ 3.46

- ใช้เสียงกักแทน " บ " เช่นเขียน ชว เป็น ชวค กังรายละเอียคใน
ตารางที่ 3.47

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	ฝึกเป็น %
1. ถว	7	3.125
2. ชว	5	3.2321
3. ปลอย	3	1.3392
4. กระต่าย	3	1.3392
5. ไท	2	0.8928
	20	เฉลี่ย (X) = 1.9857

(ค่าเฉลี่ยรวม = 1.2834)

ตารางที่ 3.47

จ.5.2 ใช้อັษสระแทนเสียงกัก

- ใช้อັษ " ว " แทน เสียงกัก ปรากฏในคำว่า ชัก 1 ครั้ง (เป็น ชั)
- ใช้อັษ " ย " แทน เสียงกัก เช่น ตลาด เป็น ตลาย อังรายละเอียดในตารางที่ 3.48

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ตลา <u>ด</u>	2	0.8928
2. อ <u>า</u> บ	1	0.4464
3. ร <u>ิ</u> บ	1	0.4464
	4	เฉลี่ย (\bar{x}) = 0.4464

(ค่าเฉลี่ยรวม = 0.558)

ตารางที่ 3.48

จ.6 สลับตัวสะกดในกลุ่มอັษสระควายกัน

- ใช้อັษเสียง " ย " แทน เสียง " ว " เช่นเขียน ชั เป็น ชัย
- กัังรายละเอียดในตารางที่ 3.49

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ชั <u>ว</u> โมง	4	1.7859
2. เก <u>ว</u> ย	3	1.3392
3. ช <u>ว</u>	1	0.4464
	8	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.1905

ตารางที่ 3.49

- ใช้เสียง " ว " แทนเสียง " ย " เช่น ไหว เป็น ว่าว
 คังรายละเอียดในการวางที่ 3.50

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. ถาย	8	3.5714
2. กวย	5	2.2321
3. ไหว	2	0.8928
4. ซวย	1	0.4464
	16	เฉลี่ย (X) = 1.7857

(เฉลี่ยรวม = 1.5306)

ตารางที่ 3.50

สรุปปัญหาในการสลับตัวสะกด

- ในกลุ่มเสียงนาสิก มีการใช้ตัวสะกดฝึกดังนี้
 ตัวสะกดแม่ กน ใช้ แม่กง หรือแมกมแทน 100 ครั้ง
 " แม่กง ใช้แมกน หรือ แมกนแทน 98 "
 " แมกม ใช้แมกน หรือ แมกงแทน 30 "
- การใช้ตัวสะกดเสียงนาสิกแทนเสียงกัก ฝึก 57 ครั้ง ที่ฝึกมากคือ การใช้
 แมกก แทน แม่กง ซึ่งปรากฏถึง 32 ครั้ง
- การสลับตัวสะกดในกลุ่มเสียงกักด้วยกันมีปัญหาดังนี้
 ใช้ แมกก แมกค แทนแมกบ ฝึก 58 ครั้ง
 " แมกค แมกม " แมกก " 33 "
 " แมกบ แมกก " แมกค " 29 "

4. การใช้ตัวสะกดที่เป็นอักษรสระผิดปกติคือ
- ใช้เสียงนาสิกเป็นตัวสะกดแทนเสียงอักษรสระ มีปรากฏมากคือ
ใช้แม่กน แทน	ว	นิก	27	ครั้ง
" " "	ย	"	14	ครั้ง
- ใช้เสียงกักเป็นตัวสะกดแทน
	ว		20	ครั้ง
- ใช้ตัวสะกดอักษรสระผิดปกติภายในกลุ่มเดียวกัน
ใช้	ย	แทน	ว	8	ครั้ง
"	ว	"	ย	16	ครั้ง
- ฉ. เคิมตัวสะกดซ้อน เช่นเขียน นม เป็น นมม และคำอื่นในตารางที่ 3.51

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. นม	1	0.4464
2. ชั่วโมง	1	0.4464
	2	เฉลี่ย (\bar{X}) = 0.4464

ตารางที่ 3.51

สรุปปัญหาของการใช้ตัวสะกดผิด เรียงลำดับตามลักษณะที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ลักษณะปัญหาของการใช้ตัวสะกด	ค่าความถี่เฉลี่ย
1.	การใช้ตัวสะกดที่มีปัญหามาตามเติมการันต์	41.369
2.	การใช้ตัวสะกดที่รูปไม่ตรงกับเสียง	39.308
3.	การเติมตัวสะกด	3.3887
4.	การตัดตัวสะกด	2.8801
5.	การสลับตัวสะกด	1.6291
6.	การเติมตัวสะกดซ้อน	0.4464
ค่าเฉลี่ยรวม		11.6353

ตารางที่ 3.52

3.4.3.4 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สระ

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- ก. การสะกดผิด เพราะสระนั้นมีวิธีเขียนหลายแบบ เช่น เขียน ศีลธรรม เป็น สิ้นห่า 141 ครั้ง คิดเป็น 62.9464 %
- ข. การตัดสระ เช่น เขียน กระคิง เป็น กระคอง รับประทาน เป็น รับประทาน ทั้งรายละเอียดในตารางที่ 3.53 และ 3.54

- การศึกษาระดับ

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. เล็ก	59	26.3392
2. <u>กระเป๋</u>	24	10.7142
3. <u>ขึ้น</u>	21	9.3750
4. <u>กระคิง</u>	19	8.4821
5. <u>ฝั่ง</u>	18	8.0357
6. <u>ถึง</u>	17	7.5892
7. <u>ศิระษะ</u>	16	7.1428
8. <u>หยิบ</u>	15	6.6964
9. <u>หัก</u>	13	5.8035
10. <u>มุง</u>	12	5.3571
11. <u>สนุก</u>	8	3.5714
12. <u>กัษ</u>	4	1.7857
13. <u>กระต่าย</u>	3	1.3392
14. <u>กระเป๋</u>	3	1.3392
15. <u>หนังสือ</u>	2	0.8928
16. <u>กระคิง</u>	1	0.4464
17. <u>ทอง</u>	1	0.4464
	237	เฉลี่ย (\bar{x}) = 6.1974

- การคิดสัปดาห์

ครั้ง	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. เมื่อ	34	15.1785
2. หรือ	33	14.7321
3. มี	30	13.3928
4. เลือ	27	12.0535
5. เรียบ	27	12.0535
6. เตรียม	26	11.6071
7. ถวาย	24	10.7142
8. เรือง	23	10.2678
9. เพื่อน	19	8.4821
10. เปลี่ยน	19	8.4821
11. เคียว	18	8.0357
12. ช่วย	17	7.5892
13. ปล่อย	17	7.5892
14. เลียง	11	4.9107
15. ซ้อ	11	4.9107
16. ออก	11	4.9107
17. ภาษาไทย	11	4.9107
18. เที่ยง	9	4.0178
19. รับประทาน	8	3.5714
20. ควย	7	3.1250
21. กลางคืน	5	2.2321

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
22. อยู่	4	1.7857
23. นาน	4	1.7857
24. อยาก	3	1.3392
25. ชั่วโมง	3	1.3392
26. เรี้ยน	3	1.3392
27. อาย	3	1.3392
28. อาหาร	2	0.8928
	409	เฉลี่ย(\bar{X})=6.5209

ตารางที่ 3.54

สรุปปัญหาในการคัดสรรสิ่ง ปรากฏในกรณีต่อไปนี้

- เมื่อสระเขียนแยกกันอยู่ เช่น สระ เ - ย เวลาที่มีตัวสะกดตาม ซึ่งมีอยู่ 11 คำ ปรากฏว่าเขียนผิด 192 ครั้ง
- เมื่อพยัญชนะต้นเป็นตัวควบกล้ำ ซึ่งมีอยู่ 3 คำ เขียนผิด 62 ครั้ง

ค. การสลับสระต่าง ๆ

- ค.1. ใช้สระอื่นแทน / \bar{e} / / \bar{a} / เช่น กระคังเป็น กระคิง, กระคา และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.55 และ 3.56

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. กระดิ่ง	15	6.6962
2. รีม	6	2.6785
	21	เฉลี่ย (X) = 4.6873

ตารางที่ 3.55

สระที่ใช้แทนค/ส	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
๑ เป็น เ-ะ	1	0.4464
" ไ-ะ	6	2.6785
" เ-ะ	6	2.6785
" ำ-ะ	1	0.4464
" ไ-ะ	1	0.4464
	15	
๒ เป็น เ-ะ	1	0.4464
" เ-ะ	1	0.4464
" ไ-ะ	4	1.7875
	6	เฉลี่ย (X) = 1.1721
รวม	21	

ตารางที่ 3.56

ค.2 ใช้สระอื่นแทน /เะ/, /เ/ เช่นเขียน เกเร เป็น แกเร
เก็ย เป็น แกย

ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.57 และ 3.58

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. เกเร	21	9.3749
2. เกเร	20	8.9285
3. เก็ย	11	4.9105
4. เสร็จ	5	2.2321
5. เวลา	4	1.7857
	61	เฉลี่ย (\bar{x}) = 5.4463

ตารางที่ 3.57

	สระที่ใช้แทน เ-ะ / เ-	จำนวนครั้งที่นับ	คิดเป็น %
เ-ะ	เป็น เ-	5	2.2321
	แ-	8	3.5714
	เ-อ	2	0.8928
	เ-ะ	1	0.4464
		14	
เ-	เป็น เ-	3	1.3392
	แ-	39	17.4107
	เ-ะ	1	0.4464
	-า	1	0.4464
	เ-า	1	0.4464
	45		
			เฉลี่ย (\bar{x}) = 3.0258

ตารางที่ 3.58

ค.3 ใช้สระอื่นแทน / แ- / เช่นเขียน รังแ เป็น รังเ และอื่นๆดังปรากฏ
ในตารางที่ 3.59 และ 3.60

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. รังแก	40	17.8571
2. แต่งตัว	9	4.0177
3. แปรง	3	1.3392
4. แถว	2	0.8928
5. แลว	1	0.4464
	55	เฉลี่ย (\bar{x}) = 4.9106

ตารางที่ 3.59

สระที่ใช้แทน แ-	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/แ-/ เป็น เ-	50	22.3214
" โ-ะ	2	0.8928
" -อ	1	0.4464
" เ-า	2	0.8928
	55	เฉลี่ย (\bar{x}) = 6.1384

ตารางที่ 3.60

ค. 4 ใช้สระอื่นแทน / \ddot{e} / / \ddot{e} / เช่น เขียน คั้นเป็น เคิน เคั้น และอื่น ๆ
ดังปรากฏในตารางที่ 3.61 และ 3.62

ค่า	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. คืบ	20	9.8212
2. มีค	9	4.0177
3. กลางคืบ	3	1.3392
4. หนังสือก	2	0.8928
5. ดิ่ง	11	4.9106
6. ชัน	8	4.4641
	53	เฉลี่ย (\bar{x}) = 4.2409

ตารางที่ 3.61

	สระที่ใช้แทน ^๑ / ^๒	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
๓	เป็น ๑	9	4.0177
	" ๒	4	1.7857
	" ๓	1	0.4464
	" ๔	1	0.4464
	" ๕	2	0.8928
	" ๖	1	0.4464
	" ๗	1	0.4464
		19	
๔	เป็น ๑	2	0.8928
	" ๒	4	1.7857
	" ๓	2	0.8928
	" ๔	1	0.4464
	" ๕	1	0.4464
	" ๖	2	0.8928
	" ๗	1	0.4464
	" ๘	21	9.3748
		34	
	รวม	53	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.5773

ค.5 ใช้สระอื่นแทน เ-อ เช่น เล็ก เป็น ลัก, ลัก , เลก และอื่น ๆ
(41 ครั้ง คิดเป็น 17.8567%) ดังปรากฏในตาราง 3.63

สระที่ใช้แทน เ-อ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/เ-อ/ เป็น เ	2	0.8928
" "	1	0.4464
" "	12	5.3571
" "	2	0.8928
" "	3	1.3392
" "	5	2.2321
" "	1	0.4464
" "	11	4.9107
" "	3	1.3392
	41	เฉลี่ย (\bar{x}) = 0.1984

ตารางที่ 3.63

ค.6 ใช้สระอื่นแทน /เ-อ/ /เ-อ/ เช่น เขียน มุง เป็น โมง และอื่น ๆ
ดังปรากฏในตารางที่ 3.64 และ 3.65

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. มุง	7	3.1249
2. คุณ	3	1.3392
3. อยู่	6	2.6785
	16	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.3809

ตารางที่ 3.64

สระที่ใช้แทน	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
เป็น	4	1.7857
" โ-	3	1.3392
" โ-	3	1.3392
	10	
/-/ เป็น -ะ	5	2.2321
" -า	1	0.4464
	6	
รวม	16	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.4285

ตารางที่ 3.65

ค.7 ใจใส่ระอื่นแทน / โ้ะ / เซ่นเขียน ่ม เป็น โ้, ่ม
และอื่น ๆ ค้งปรากฏในตารางที่ 3.66 และ 3.67

ค่า	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. ่ม	14	6.2499
2. ครง	9	4.0178
3. อบรม	3	1.3392
4. รง	2	0.8928
5. ่ม	1	0.4464
	29	เฉลี่ย (\bar{x}) = 5.8034

ตารางที่ 3.66

สระที่ใช่แทน โ-ะ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/โ-ะ/ เป็น เ-	1	0.4464
" -ะ	3	1.3392
" -า	2	0.8928
" -อ	20	8.9285
" -ัว	3	1.3392
	29	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5892

ตารางที่ 3.67

ค.8 ใช้สระอื่นแทน /เ-าะ/ /-อ/ เช่นเขียน ทะเลาะ เป็นทะเลอ,
ทะเละ และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.68 และ 3.69

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ทอง	39	17.4103
2. ทะเลาะ	26	11.6069
3. ออก	11	4.9105
4. นอง	10	4.4642
5. ทอง	1	0.4464
6. นอน	1	0.4464
	88	5.8034

ตารางที่ 3.68

	สระที่ใช้แทน เ-าะ, -อ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
เ-าะ	เป็น เ-ะ	10	4.4642
	" เ-ะ	1	0.4464
	" เ-อะ	13	5.8035
	" เ-อ	5	2.2321
	" เ-ะ	13	5.8035
	" เ-ะ	4	1.7857
	" -อ	19	8.4821
	" เ-ก	1	0.4464
		66	
-อ	เป็น เ-	2	0.8928
	" เ-	2	0.8928
	" เ-	5	2.2321
	" เ-	3	1.3392
	" -อย	10	4.4642
		22	
	รวม	88	เฉลี่ย (\bar{x}) = 3.0219

ตารางที่ 3.69

ค.9 ใช้สระอื่นแทน /เ-า/ เช่นเขียนกระเป๋^า เป็น กระเป, กระป๋อง
กระปอ และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.70 และ 3.71

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. กระเป๋ ^า	17	6.2497
2. เคารพ	9	4.0173
3. เอา	3	1.3392
4. เชา	2	0.8928
	31	เฉลี่ย (\bar{x}) = 3.1247

ตารางที่ 3.70

สระที่ใช้แทน เ-า	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/เ-า เป็น เ-	10	4.4642
เะ	5	2.2321
-า	10	4.4642
เะ	1	0.4464
เอ	3	1.3392
เะ	1	0.4464
เย	1	0.4464
	31	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.977

ตารางที่ 3.71

ค.10 ไรสระอื่นแทน /เื่อ/ เช่นเขียน เมื่อ เป็น มี, มี, เม และอื่น ๆ
 กังปรากฏในตารางที่ 3.72 และ 3.73

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. <u>มี</u>	28	12.4998
2. <u>มี</u>	18	8.0356
3. <u>มี</u>	17	7.5892
4. <u>มี</u>	13	5.8034
5. <u>มี</u>	6	2.6785
	82	เฉลี่ย (\bar{X}) = 12.1988

ตารางที่ 3.72

สระที่ใช่แทน เื่อ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/เื่อ/เป็น <u>เ</u>	1	0.4464
<u>เ</u>	1	0.4464
<u>เ</u>	2	0.8928
<u>เ</u>	53	
<u>เ</u>	3	1.3392
<u>เ</u>	1	0.4464
<u>เ</u>	1	0.4464
<u>เ</u>	20	8.9285
	82	เฉลี่ย (\bar{X}) = 1.6183

ตารางที่ 3.73

ค.11 ใช้สระอื่นแทน /เีย/ เช่นเขียน เรียบ เป็น เรยบ, รียบ, เร็บ
และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.74 และ 3.75

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. เรียบ	21	๑.3748
2. เตรียม	113	5.6963
3. เรียน	9	4.4177
4. เคียว	7	3.1249
5. เลียง	3	1.3392
6. เปลี่ยน	2	0.8928
7. เทียง	2	0.8928
8. โรงเรียน	2	0.8928
	59	เฉลี่ย (\bar{x}) = 3.2789

ตารางที่ 3.74

สระที่ใช้แทน เีย	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/เีย/ เป็น ี	1	0.4464
เีย	1	0.4464
เีย	19	8.4821
เีย	3	1.3392
เีย	2	0.8928
เีย	13	5.6963

สระที่ใช้แทน	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
เ	3	1.3392
โ	1	0.4464
เ	11	4.9107
เ	1	0.4464
ว	3 ⁰	1.3392
	50	เฉลี่ย (X) = 3.2789

ตารางที่ 3.75

ก.12 ใช้สระอื่นแทน ัว เช่นเขียน ช่วย เป็น ชวย, เฮา และอื่น ๆ
ดังปรากฏในตารางที่ 3.76 และ 3.17

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. ชวย	9	4.0178
2. สวก	5	2.2321
3. <u>ชัว</u> โมง	5	2.2321
4. ทวย	3	1.3392
	22	เฉลี่ย (X) = 2.4553

ตารางที่ 3.76

สระที่ใช้แทน ัว	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
/-ัว/ เป็น เ-	1	0.4464
เ	1	0.4464
-ะ	3	1.3392
-า	2	0.8928
โ-ะ	4	1.7857
โ-	3	1.3392
-อ	1	0.4464
๕ -า	2	0.8928
ออย	2	0.8928
	19	เฉลี่ย (x̄) = 0.9424

ตารางที่ 3.77

ค.13 ใช้สระ / -อ / แทน / -ออย / ในคำว่า ร้อย และปล่อย รวม 14 ครั้ง
 ดังแสดงในตารางที่ 3.78

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ร้อย	4	1.7857
2. ปล่อย	10	4.4642
	14	เฉลี่ย (x̄) = 3.1249

ตารางที่ 3.78

การสลับสระ

นักเรียนมีแนวโน้มที่จะสลับสระต่อไปนี้

ใช้สระ	“อ	แทนสระ	“เอ	47	ครั้งในคำ	3	คำ
ใช้สระ	แ-	แทนสระ	เ-	78	ครั้งในคำ	2	คำ
ใช้สระ	เ-ะ	แทนสระ	เ-าะ	13	ครั้งในคำ	1	คำ
ใช้สระ	เ-ะ	แทนสระ	เ-าะ	10	ครั้งในคำ	1	คำ
ใช้สระ	-อ	แทนสระ	เ-าะ	19	ครั้งในคำ	1	คำ
ใช้สระ	-อ	แทนสระ	โ-ะ (หม)	13	ครั้งในคำ	1	คำ

ง. การสลับสระสั้น - ยาว

ง.1 เมื่อภาษาพูดและภาษาเขียนใช้เสียงสระที่ยาวเท่ากัน เช่น ล้าง, อยากร, แปรง

- ใช้สระสั้นแทนสระยาว เช่น เขียน ศีรษะ เป็น ลีสะ

(ดูตารางที่ 3.79)

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ศีรษะ	152	67.8571
2. มีด	21	9.3750
3. ผู้ใหญ่	11	4.9107
4. รับ	6	2.6785
5. ศีรษะ	6	2.6785
6. ครู	4	1.8571
7. ล้าง	3	1.3392
8. เลิก	2	0.8928
9. อยู่	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่เกิด	เกิดเป็น %
10. วิทยาศาสตร์	1	0.4464
11. วิทยาศาสตร์	1	0.4464
12. อาน	1	0.4464
13. อยาก	1	0.4464
14. ชั่วโมง	1	0.4464
15. คาย	1	0.4464
16. กั้น	1	0.4464
17. แปรง	1	0.4464
18. อาบ	1	0.4464
19. ว่าง	1	0.4464
217		เฉลี่ย (X) = 5.0986

ตารางที่ 3.79

การใช้สระสั้นแทนสระยาว ปรากฏดังนี้

1. ใช้ ิ แทน ี ในคำ 3 คำ 134 ครั้ง
2. ใช้ ึ แทน ื ในคำ 2 คำ 22 ครั้ง
3. ใช้ ะ หรือ ั แทน ่า ในคำ 7 คำ 15 ครั้ง

- ใช้สระยาวแทนสระสั้น เช่น เขียน ห่ม เป็น โหม

(ดูตารางที่ 3.80)

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
1. ศิลปศึกษา	25	11.1607
2. พรง	19	8.4821
3. ทม	15	6.6964
4. ฝั่ง	15	6.6964
5. เกี้ยว	13	5.8035
6. ทียบ	11	4.9107
7. ชง	10	4.4642
8. คุณ	8	3.5714
9. ชัก	8	3.5714
10. ขึ้น	8	3.5714
11. ศีรษะ	8	3.5714
12. ทรง	8	3.5714
13. อบรม	8	3.5714
14. พัก	7	3.1250
15. สกปรก	6	2.6785
16. มุง	5	2.2321
17. สกปรก	4	1.7857
18. กระเป่า	4	1.7857
19. สัก	3	1.3392
20. ถึง	3	1.3392
21. ไกล	2	0.8928
22. รางวัล	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
23. <u>เข้า</u>	1	0.4464
24. <u>ขนม</u>	1	0.4464
25. <u>สนุก</u>	1	0.4464
26. <u>อบรม</u>	1	0.4464
27. <u>นม</u>	1	0.4464
	195	เฉลี่ย(\bar{X})=3.2572

ตารางที่ 3.80

การใช้สระยาวแทนสระสั้น ปรากฏดังนี้

1. ในพยางค์ที่มีตัวสะกดเป็นเสียงนาสิก 13 คำ เขียนผิด 120 ครั้ง
2. ในพยางค์ที่มีตัวสะกดเป็นเสียงกัก 10 คำ เขียนผิด 61 ครั้ง

ง.2 เมื่อภาษาพูดและภาษาเขียนใช้เสียงสระที่ยาวไม่เท่ากัน

- คำที่ในภาษาเขียนใช้สระสั้นแต่ ภาษาพูดใช้สระยาวเช่น ไหว้ [wáa]

เข้า [cháaw] (ดูตาราง 3.81)

คำ	จำนวนครั้งที่คิด	คิดเป็น %
1. ไหว้	30	13.3928
2. เข้า	17	7.5892
3. ไค้	5	2.2321
	52	เฉลี่ย (\bar{X}) = 7.7380

ตารางที่ 3.81

การใช้สระที่รูปไม่ตรงตามเสียง

มีการเขียนคำว่า ไห้ เป็น ว้าย 30 ครั้ง
 เข้า เป็น ช้าว 17 ครั้ง

ง.3 เมื่อการเน้นทำให้สระยาวขึ้นหรือสั้นลงกว่าภาษาเขียน

ง.3.1 - พยางค์ที่ไม่เน้นสระจะสั้นลง เช่น เขียน รางวัด เป็น รังวัด
 กลางคืน เป็น กั้งคืน (ดูตาราง 3.81)

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. รางวัด	11	4.9107
2. หรือ	3	1.3392
3. กลางคืน	2	0.8928
4. อาหาร	1	0.4464
	17	เฉลี่ย (\bar{x}) = 1.8972

ตารางที่ 3.82

ง.3.2 - การลากพยางค์ที่ไม่เน้นให้ยาวขึ้นในภาษาพูด เช่น ทลาด เป็น तालาด
 รังแก เป็น रंगแก, สกปรก เป็น सकปรก และคำอื่น ๆ ใน
 ตาราง 3.83

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ก็	20	8.9285
2. ทะเลาะ	11	4.9107
3. พัดนา	9	4.0178
4. วิทยาศาสตร์	6	2.6785
5. รังแก	4	1.7857
6. ทลาค	3	1.3392
7. ศิลปศึกษา	3	1.3392
8. กับ	1	0.4464
9. สhtagค์	1	0.4464
	58	เฉลี่ย (\bar{x}) = 5.0986

ตารางที่ 3.83

สรุปปัญหาของการใช้สระ เรียงลำดับตามปัญหาจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ลักษณะปัญหาของการใช้สระ	ค่าความผิดเฉลี่ย
1.	การสะกดผิด เพราะสระนั้นมีวิธีเขียนหลายแบบ	62.9464
2.	การตัดสระ	6.3592
3.	การสลับสระต่าง ๆ	5.444
4.	การสลับสระสั้น - ยาว	3.9478
	ค่าเฉลี่ยรวม	7.8679

ตารางที่ 3.84

3.4.3.5 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง

- ก. คำวรรณยุกต์ตั้ง เช่นเขียน เขา เป็น เขา เที่ยง เป็น เที่ยง
 คำที่ปรากฏในตารางที่ 3.85

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. พุงนี้	52	23.2142
2. เมื่อ	36	16.0714
3. คั้น	33	14.7321
4. ผั่ง	29	12.9464
5. กระคั้ง	26	11.6071
6. โกล	26	11.6071
7. กระต่าย	21	9.3750
8. เรือง	21	9.3750
9. เพื่อน	21	9.3750
10. เพื่อ	18	8.0357
11. ฝั่ใหญ่	18	8.0357
12. ที่	18	8.0357
13. อาน	17	7.5892
14. ปล่อย	17	7.5892
15. วาง	16	7.1428
16. ซ้อ	16	7.1428
17. เขา	15	6.6964
18. เที่ยง	15	6.6964

คำ	จำนวนครั้งที่เกิด	คิดเป็น %
19. เสื้อ	15	6.6964
20. ถา	14	6.25
21. ถวย	13	5.8035
22. ผาหม	12	5.3571
23. แพงทัว	12	5.3571
24. อยา	12	5.5371
25. กระเป่า	12	5.3571
26. ซิ่น	12	5.3571
27. เปลี่ยน	9	4.0178
28. ลาง	8	3.5714
29. ชัวโมง	8	3.5714
30. มุง	7	3.1250
31. ไหว	6	2.6785
32. ออย	6	2.6785
33. ผู่ใหญ่	5	2.2321
34. ขวย	4	1.7857
35. เซา	3	1.3392
36. แลว	3	1.3392
37. ทอง	3	1.3392
38. ไม	3	1.3392
39. ทอง	3	1.3392
40. ให	2	0.8928
41. เวียบรอย	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
42. นอง	2	0.8928
43. ชาว	2	0.8928
44. ควย	1	0.4464
45. อานน้ำ	1	0.4464
46. ษา	1	0.4464
47. ไค	1	0.4464
	592	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 6.7932

ตารางที่ 3.85

สรุปการคัดสรรรณยุกต์ตั้ง

วรรณยุกต์เอกซึ่งปรากฏ 22 คำในข้อทดสอบปรากฏว่าการคัดสรรรณยุกต์ออกถึง 399 ครั้ง

ส่วนวรรณยุกต์โท ซึ่งมีอยู่ 24 คำ ปรากฏว่าการคัดสรรรณยุกต์ตั้ง 182 ครั้ง

ข. สลับวรรณยุกต์

ข.1 ไข้ ๖ แทน ๖ เช่นเขียน เพื่อ เป็น เพื่อ ว่าง เป็น ว่าง
ในคำที่ปรากฏในตารางที่ 3.86

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. วาง	66	29.4642
2. ช่วย	48	21.4285
3. พรง	40	17.8571
4. ชั่วโมง	26	11.6071
5. เพือ	19	8.4821
6. เทียง	17	7.5892
7. เรือง	17	7.5892
8. เมือ	14	6.25
9. เพื่อน	12	5.3571
10. ไม	11	4.9107
11. ผัง	4	1.7857
12. แตงตัว	1	0.4464
13. อยา	1	0.4464
14. ปลอย	1	0.4464
		ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 9.5123

ตารางที่ 3.86

ข.2 ใช้ ' แทน ' เขียน ด้วย เป็น ช่วย, ถ้า เป็น ทำ
ในคำที่ปรากฏในตาราง 3.87

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. ถวย	42	18.75
2. ถา	32	14.2857
3. ไกล	28	12.5
4. เสื่อ	19	8.4821
5. มง	18	8.0357
6. ไทว	12	5.3571
7. ลาง	7	3.125
8. ทอง	7	3.125
9. ชิน	6	2.6785
10. ญี่ใหญ่	6	2.6785
11. เซา	3	1.3392
12. หนา	3	1.3392
13. ซ้อ	3	1.3392
14. ไค	3	1.3392
15. กวย	2	0.8928
16. ทอง	2	0.8928
17. ไท	1	0.4464
18. แลว	1	0.4464
19. เซา	1	0.4464
20. นอง	1	0.4464
		ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.3

ข.3 ใช้ แทน + เช่นเขียน กระเป๋ เป็น กระเป๋ (6 ครั้ง
คิดเป็น 2.6785 %)

ข.4 ใช้ แทน + เช่นเขียน กระเป๋ เป็น กระเป๋ (5 ครั้ง
คิดเป็น 2.2321 %)

สรุปการสลับวรรณยุกต์

มีการใช้วรรณยุกต์โท แทนวรรณยุกต์เอก 288 ครั้งในคำ 23 คำที่ใช้รูป
วรรณยุกต์เอก และมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ เช่น คำว่า เมื่อ เพื่อน ฯลฯ
ส่วนการใช้วรรณยุกต์เอกแทนโทมีปรากฏมากในคำซึ่งพยัญชนะต้นเป็น

- อักษรสูง เขียนผิด 98 ครั้ง ในคำ 7 คำ
- อักษรกลาง เขียนผิด 40 ครั้ง ในคำ 4 คำ
- อักษรต่ำ เขียนผิด 48 ครั้ง ในคำ 8 คำ

นอกจากนี้ยังมีการใช้ ไม่เอก แทนไม้จัตวาในคำว่ากระเป๋ 6 ครั้ง
ใช้ไม้โท แทนไม้จัตวาในคำว่ากระเป๋ 5 ครั้ง

ค. ใช้วรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง เช่นเขียน คั้น เป็น คั้น เพียง เป็น เพียง
ในคำต่าง ๆ ดังตารางที่ 3.88

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. โกล	50	22.3214
2. ไหว	49	21.8750
3. ปลอย	36	16.0714
4. ผ่าหม	20	8.9285
5. หนา	20	8.9285
6. กวย	15	6.6964

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
7. หอง	15	6.6264
8. เรือง	15	6.6264
9. ขาน	13	5.8035
10. นอง	12	5.3571
11. กระต่าย	10	4.4642
12. ชาว	9	4.0178
13. คอง	9	4.0178
14. เรียบร้อย	8	3.5714
15. เพื่อน	7	3.1250
16. ผู้ใหญ่	7	3.1250
17. อามน้ำ	6	2.6785
18. ที่	6	2.6785
19. วาง	5	2.2321
20. ช่วย	5	2.2321
21. คน	4	1.7857
22. เทียง	4	1.7857
23. มง	4	1.7857
24. ถาย	3	1.3392
25. อย	3	1.3392
26. ฝั่ง	2	0.8928
27. ชน	2	0.8928
28. ชาวโมง	2	0.8928

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
29. แลว	1	0.4464
30. เพอ	1	0.4464
31. อยา	1	0.4464
32. ซอ	1	0.4464
33. พรงนั	1	0.4464
34. เมอ	1	0.4464
	348	เฉลี่ย (\bar{X}) = 4.2594

ตารางที่ 3.88

การใช้วรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง มีปรากฏมากในกรณีต่อไปนี้

1. ในกรณีที่พยัญชนะต้นเป็นตัวควบกล้ำ หรือมีอักษรนำ เช่น คำว่า ปลอย ไหว มีการนำวรรณยุกต์ไปไว้บนพยัญชนะต้น หรือบนตัวนำ เช่น ปลอย ไหว ถึง 168 ครั้ง
 2. ในกรณีที่ สระในพยางค์นั้นมีสองส่วน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะนำวรรณยุกต์ไปไว้กลางคำ แทนที่จะเขียนบนพยัญชนะต้น เช่น เขียนว่า หอง กวย เพอ การเขียนแบบนี้มีผิดถึง 108 ครั้ง
 3. ในกรณีที่คำนั้นมีตัวสะกด นักเรียนเอาวรรณยุกต์ไปไว้บนตัวสะกด เช่น เขียนว่า หม 37 ครั้ง
- ง. เติมวรรณยุกต์ เช่น เขียน ธิบ เป็น ธิบ พัน เป็น พัน ดังปรากฏในตารางที่ 3.89

คำ	จำนวนครั้งที่ผิด	คิดเป็น %
1. อยาก	36	16.0714
2. ก็	20	8.9285
3. รังแก	14	6.25
4. ตอน	12	5.3571
5. เกี้ยว	11	4.9107
6. มีด	8	3.5714
7. เตรียม	6	2.6785
8. ถึง	6	2.6785
9. แถว	5	2.2321
10. เลิก	5	2.2321
11. ชัก	5	2.2321
12. ลัก	5	2.2321
13. รับ	4	1.7857
14. พัน	4	1.7857
15. เคารพ	4	1.7857
16. กวาด	3	1.3392
17. หนังสือ	3	1.3392
18. หวือ	3	1.3392
19. รางวัล	3	1.3392
20. หวี	2	0.8928
21. ครง	2	0.8928
22. ซาคี	2	0.8928

คำ .	จำนวนครั้งที่ฝึก	คิดเป็น %
23. พัก	2	0.8928
24. กาง	2	0.8928
25. เกว	2	0.8928
26. รังแก	2	0.8928
27. ไคร	2	0.8928
28. หีบ	2	0.8928
29. รางวัด	2	0.8928
30. เสรีจ	1	0.4464
31. ซาม	1	0.4464
32. ออก	1	0.4464
	180	เฉลี่ย (\bar{x}) = 2.6767

ตารางที่ 3.89

สรุปเรื่องของการ เติมวรรณยุกต์

จากข้อมูลในตาราง 3.89 พบว่านักเรียนเติมวรรณยุกต์ให้กับพยางค์ดังนี้

1. ในพยางค์ที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง

เสียงของพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ เช่น ทอน 49 ครั้ง

เสียงของพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์เอก เช่น กวาค 40 ครั้ง

เสียงของพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์โท เช่น ก็ 20 ครั้ง

2. ในพยางค์ที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
เสียงของพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์เอก (เช่น ลัก) 8 ครั้ง
เสียงของพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา (เช่น หนังสือ) 5 ครั้ง
3. ในพยางค์ที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ
เสียงของพยางค์เป็นเสียงโท (เช่น มือก) 17 ครั้ง
เสียงของพยางค์เป็นเสียงตรี (เช่น ชัก) 11 ครั้ง

ตารางสรุปปัญหาที่นักเรียนใช้วรรณยุกต์ผิด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ลักษณะปัญหาของการใช้วรรณยุกต์	ค่าความผิดเฉลี่ย
1.	การตัดวรรณยุกต์ทิ้ง	6.7932
2.	การสลับวรรณยุกต์	4.6807
3.	การใช้วรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง	4.2594
4.	การเติมวรรณยุกต์	2.6767
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.636

ตารางที่ 3.90

- 3.4.3.6 การตัดพยางค์ที่ไม่เน้นตั้ง เช่น เขียน พัฒนา เป็น พักณา
ศีลธรรม เป็น สิ้นหา ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3.91

คำ	จำนวนครั้งที่นึก	คิดเป็น %
1. พัฒนา	124	55.3571
2. ศีลธรรม	29	44.1964
3. ศิลปศึกษา	10	4.4642
4. ภาษาไทย	9	4.0178
5. วิทยาศาสตร์	9	4.0178
6. ทะเลาะ	3	1.3392
7. รับประทาน	3	1.3392
8. สดางค์	2	0.8928
9. ศึกษา	2	0.8928
10. อาหาร	2	0.8928
11. ชนม	1	0.4464
	264	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 7.3660

ตารางที่ 3.91

3.4.3.7 การเพิ่มพยางค์ในคำหลายพยางค์ เช่น เขียน ตลาก เป็น ตะทะหลาก
 ชนม เป็น ชะชนม ดังรายละเอียดที่ปรากฏในตาราง 3.92

คำ	จำนวนครั้งที่ฝึก	ฝึกเป็น %
1. คลาด	2	0.8728
2. อาหาร	1	0.4464
3. ภาษาไทย	1	0.4464
4. ชนม	1	0.4464
	5	เฉลี่ย (\bar{X}) = 0.558

ตารางที่ 3.92

3.5 บทสรุป

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า นักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมมีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับการเขียนอักษรไทย (12.576 %) ปัญหารองลงมาคือ ปัญหาในการใช้ตัวสะกด (11.6353%) และการใช้พยัญชนะต้น (10.6261 %) ส่วนปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาในการใช้สระ (7.8679 %) ปัญหาในการคัดพยางค์ที่ไม่เน้นตั้ง (7.366 %) ปัญหาในการใช้วรรณยุกต์ (4.636 %) และ 0.558 % ในการเพิ่มพยางค์ไปคำหลายพยางค์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.93

ลำดับที่	ลักษณะของปัญหาการใช้ภาษาไทย	ค่าความถี่เฉลี่ย
1.	การเขียนอักษรไทย	12.5767
2.	การใช้ตัวสะกด	11.6353
3.	การใช้พยัญชนะต้น	10.6261
4.	การใช้สระ	7.8679
5.	การศัพทวิทยาที่ไม่เนนท่ง	7.366
6.	การใช้วรรณยุกต์	4.636
7.	การเพิ่มพยางค์ในคำหลายพยางค์	0.558

ตารางที่ 3.93

ปัญหาเกี่ยวกับการเขียนอักษรไทย

นักเรียนมีปัญหามากในการใช้ "ไ" และ "ใ" สลับกัน และการใช้สระชนิดตำแหน่ง
(ดูตาราง 3.4 – 3.10)

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้พยัญชนะต้น

นักเรียนมีปัญหามากในการใช้ "ร" และ "ล" สลับกัน ปัญหารองลงมาก็คือการสลับอักษร
ที่มีเสียงร่วมกัน เช่น ศ ส ซ (ดูตารางที่ 3.21 – 3.24)

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ตัวสะกด

นักเรียนมีปัญหามากในคำที่มีตัวสะกด และการันต์ตาม เช่น วิทยาศาสตร์ ปัญหา
รองลงมาก็คือการเขียนคำที่ตัวสะกดมีรูปไม่ตรงกับเสียง เช่น ชาติ (ดูตารางที่ 3.33 – 3.34)

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สระ

นักเรียนมีปัญหามากในเรื่องที่เกี่ยวกับการสะกดนิค เพราะสระนั้นมีวิธีเขียนหลายแบบ เช่น ศีลธรรม ส่วนปัญหารองลงมาได้แก่การตัดสระตั้ง (คูตารางที่ 3.53 – 3.54)

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

นักเรียนมักจะทำผิดเครื่องหมายวรรณยุกต์ตั้ง ปัญหารองลงมาคือการสลับวรรณยุกต์ และการใช้วรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง (คูตารางที่ 3.85 – 3.87)

ปัญหาในการตัดพยางค์ที่ไม่เน้นตั้ง

ปัญหานี้มีบ่อยมากในคำหลายคำหลายพยางค์ที่ตัวสะกดของพยางค์หนึ่ง ทำหน้าที่เป็นพยางค์ต้นของพยางค์ต่อไป เช่น ศีลธรรม (คูตาราง 3.91)

ปัญหาในการเพิ่มพยางค์ในคำหลายพยางค์

มีปรากฏบ่อยครั้งในคำหลายพยางค์ที่พยางค์ต้นไม่มีตัวสะกด (คูตารางที่ 3.92)

สรุป และขอเสนอแนะ

ในการดำเนินงานวิจัยในโครงการ การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาของเด็ก ในแหล่งเสื่อมโทรมกรุงเทพฯ ผู้วิจัยได้พบปัญหาของเด็กที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเรียนภาษา ทั้งในขั้นเตรียมการ เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น และในขั้นเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน ภาษา

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กและสภาพแวดล้อม

ในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นด้วยการสัมภาษณ์ครูและเด็กบางคน รวมทั้งการออกแบบสอบถาม พบปัญหาดังนี้

4.1.1 ข้อมูลของเด็ก ป.1 และ ป.2

ผู้วิจัยไม่สามารถจะเก็บข้อมูลโดยการทดสอบได้ เพราะครูสอนยืนยันว่า เด็กในชั้นดังกล่าวนั้นยังอ่านและเขียนไม่ไ้เป็นส่วนใหญ่ พร้อมทั้งเสนอให้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้น ป. 3 ซึ่งเริ่มอ่านและเขียนไ้บ้างแล้ว

4.1.2 การขาดเรียนของเด็ก

จากการสัมภาษณ์ และในการเยี่ยมเยียนชั้นต่าง ๆ พบว่า นักเรียนขาดเรียนกันมาก ครูต้องไปตามนักเรียนถึงบ้าน เพื่อพบกับผู้ปกครอง ขอความร่วมมือเกลี้ยกล่อมให้ส่งนักเรียนมาเรียนหนังสือ การขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนติดตามบทเรียนไ้ยาก ประกอบกับตนเองไม่สนใจในการเรียนจึงทำให้ผลการเรียนไม่ดีนัก

4.1.3 สภาพของนักเรียน

เด็กมีความขาดแคลนมาก บางคนเสื้อผ้าขาดและไม่สะอาด ไม่สวมรองเท้า สุขภาพทั่วไปไม่สู้จะดีนักมีโรคผิวหนัง คางอกเสบ ปากเปื่อย และหวัดเรื้อรัง

4.1.4 สภาพของห้องเรียน

ห้องเรียนที่โรงเรียนชุมชนพัฒนาเล็ก และมีเสียงรบกวนจากห้องข้างเคียง เพราะเป็นอาคารไม้ซึ่งคัดแปลงมาจากบ้านพักอาศัย นอกจากนั้นพบว่า เด็กมีภาวะผูกพันกับครอบครัวบางคนต้องพาน้องเล็ก ๆ มาเลี้ยงในห้องเรียน ในขณะที่ครูสอนจะมีนักเรียนคอยวิ่งตามเด็กเล็กที่กำลังสอน ปล่อยให้ประมาทหรือประมาทน้องที่กำลังร้องไห้โยเย ทำให้สมาธิของเด็กในห้องเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

4.1.5 ความสนใจในการเรียน

นักเรียนไม่สนใจในการเรียนนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหาความรู้เพิ่มเติม หรือในการทำการบ้าน ซึ่งนักเรียนมักจะละเลย ทั้งนี้เพราะมีความจำเป็นเช่นจะต้องทำงานบ้าน หรือต้องออกไปทำงานข้างนอก เป็นคนเก็บถุงพลาสติกขายเอง ขายหนังสือพิมพ์ หรือคอกไม้ (หรือมีเดะนั้นก็เที่ยวเตร่ไปกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งต่างก็ไม่สนใจในการเรียน)

4.1.6 อายุของนักเรียน

จากตารางที่ 2 ในบทที่ 2 จะพบว่าในจำนวนเด็ก ป.3 ที่สำรวจ 381 คน มีจำนวนถึง 224 คน มีอายุระหว่าง 10-14 ปี ซึ่งเป็นจำนวนที่เกินอายุเฉลี่ยของเด็กในโรงเรียนอื่น ๆ (8 หรือ 9 ปี) การที่มีเด็กอายุต่าง ๆ กันอยู่ภายในห้องเรียนเดียวกันทำให้เด็กอายุมากเกิดปมก้อย เพราะบางคนสอบตกมาหลายปีแล้ว บางคนไม่เคยสอบตก แต่คนเริ่มเข้าเรียนซ้ำ ครั้นต้องมาเรียนกับเด็กและเรียนสู่เด็กไม่ได้ จึงเกิดความท้อถอย และสนใจในการเรียนน้อยลงไปตามลำดับ

4.1.7 อุปการะ

ส่วนใหญ่อุปการะทำงานไม่เป็นเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน จึงไม่ค่อยมีเวลาที่ดูแลเด็กในปกครองของตน นอกจากนั้นยังมีสภาพทางเศรษฐกิจบังคับหาเงินได้ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่าย หลายคนจึงต้องให้สมาชิกในครอบครัวช่วยหาเงินด้วยวิธีต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ สภาพต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้ปกครองทางเห็นกับเด็ก ไม่สามารถจะให้การอบรมเลี้ยงดูเท่าที่ควร หรือบางครั้งก็เกิดความคับแค้นใจ ใช้เด็กเป็นเครื่องระบายอารมณ์

4.2 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาของเด็ก

การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กนี้ คณะผู้วิจัยทราบที่ว่าวงการต่าง ๆ เอื้ออาทร มีโครงการทั้งในส่วนราชการและเอกชนกำลังให้ความสนใจ ช่วยเหลือ เกื้อกูล และให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ แต่ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจนั้นมิใช่จะแก้ไขได้ในเร็ววัน หนึ่ง โครงการฝึกฝนอาชีพให้กับเยาวชนที่จำเป็นอยู่ในขณะนี้ก็อาจจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กมีอาชีพหลังจากที่จบชั้น ป. 6 ไม่ต้องเรียนต่อในชั้นมัธยม จากการสัมภาษณ์ครูทราบว่าเด็กส่วนใหญ่ที่คิดเรียนต่อในชั้นมัธยมและออกศึกษานั้น ต้องลาออกกลางคันเพราะสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่อำนวย ดังนั้นทางที่คิดควรจะมีการจัดวิชาชีพอย่างจริงจัง ให้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตร ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างแท้จริง มีความรู้ความชำนาญพอที่จะประกอบอาชีพได้หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ ก็อาจจะช่วยให้เด็กเหล่านี้มีงานทำ ไม่ต้องมุ่งศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเปลืองทางการศึกษา เวลา และทุนทรัพย์

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน

จากการแสดงออกหลาย ๆ ลักษณะของเด็กในแหล่งเสื่อมโทรม นับตั้งแต่การตอบสัมภาษณ์ การทำข้อทดสอบมาตรฐาน การจับบันทึกประจำวัน และการเขียนตามคำบอก รวมทั้งสิ่งนี้พอจะสรุปได้ว่าเด็กในโครงการมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาน้อยมาก จากการที่คอยคัดข้อสอบและบันทึกประจำวันบางฉบับออกก่อนการวิเคราะห์ เพราะมีคณาจารย์ไม่สามารถจะนำมาวิเคราะห์ได้ ในการทำข้อทดสอบมาตรฐาน ซึ่งเป็นข้อทดสอบแบบปรนัยมี 4 ตัวเลือก นักเรียนบางกลุ่มอ่านข้อสอบไม่ออก ครูต้องอ่านให้ฟังโดยตลอด ประกอบกับข้อผิดพลาดที่พบในการเขียน และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยที่ปรากฏว่า เด็กกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเด็กทั้งหลายในกรุงเทพมหานครอย่างมาก ทั้งหมดนี้เป็นเครื่องยืนยันว่าเด็กในแหล่งเสื่อมโทรมมีความสามารถทางภาษาคำกว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นอันมาก

แบบเรียนภาษาไทยที่เด็กในโครงการใช้ เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยแบบเรียน 1 เล่ม และแบบฝึกหัดอีก 1 เล่ม เป็นแบบเรียนที่เขียนด้วยควมระมัดระวัง

และละเอียดถี่ถ้วนในทุกแง่มุมที่เด็กในระดับนี้โดยทั่วไปควรจะรู้และเรียนได้อย่างดี แต่ปรากฏว่าบทเรียนยากมากสำหรับเด็กในโครงการ เพราะมีบทอ่านมาก และมีการตีความ ส่วนของการสะกดตัวก็ยากสำหรับเด็กกลุ่มนี้ เพราะคำง่าย ๆ เช่น ตอน ขึ้น คน เกร ฝั่ง กาง นักเรียนยังทำผิดถึงร้อยละ 12, 23, 31, 53, 54 และ 67 ตามลำดับ ดังนั้นคำที่พบในบทเรียน หรือแบบฝึกหัด เช่น คำว่า เกรื่องมือ เกลืออกกล้วย หลอกหลวง ซึ่งปรากฏในหน้า 1 ของหนังสือแบบฝึกหัด จึงเป็นคำที่ยากมากสำหรับนักเรียนในกลุ่มนี้ และเป็นที่น่าอนว่า บทอ่าน และแบบฝึกหัด เกี่ยวกับคำศัพท์และเขียนในบทต่อไป ย่อมยากขึ้นตามลำดับ เด็กส่วนใหญ่จึงตามบทเรียนไม่ได้

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบเรียน

หนังสือเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมในแต่ละชั้นควรจะมีหลายชุดสำหรับ เด็กเก่งที่เรียนได้เร็ว และเด็กอ่อนที่เรียนช้า สำหรับกลุ่มหลังจะต้องมีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอีกมาก เพื่อช่วยให้เด็กเห็นรูปแบบที่แตกต่างกันของตัวอักษรที่คล้ายกัน มีแบบฝึกที่ช่วยให้เด็กเรียนผสมอักษรได้แม่นยำ และอ่านใจคลองแคล่ว เพื่อจะเขียนได้อย่างถูกต้อง รายละเอียดต่าง ๆ ที่ควรจะมีเพิ่มเติมในแบบเรียนหรือแบบฝึกหัดนั้นมีอยู่ในตอนต่อไป

4.5 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย

เมื่อนักเรียนทำข้อทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ และข้อทดสอบตามคำบอกเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อทดสอบทั้ง 2 ชุดมาตรวจและทำการวิเคราะห์ พบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเด็กในโครงการในการทำข้อทดสอบชุดแรกกับเด็กในเกณฑ์รวมของกรุงเทพมหานครแล้ว ปรากฏเด็กในแหล่งเสื่อมโทรมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งได้รายงานในบทที่ 3 แล้ว

ส่วนข้อทดสอบตามคำบอกนั้นนักเรียนมีปัญหาพอจะสรุปได้ดังนี้ :-

4.5.1 ปัญหาการเขียนตัวอักษรไทย

4.5.1.1 การใช้ ใ และ ใ สลับกัน

4.5.1.2 การสลับอักษรที่คล้ายคลึงกัน

4.5.1.3 การเขียนอักษรนิคในลักษณะอื่น ๆ

4.5.1.4 การใช้ ~ " ~ " สลับกัน

4.5.7 ปัญหาการใช้พยัญชนะต้น

4.5.2.1 การใช้ " ร " และ " ล " สลับกัน

4.5.2.2 การสลับอักษรที่มีเสียงร่วมกัน (เช่น ช ศ ษ ส)

4.5.2.3 การใช้พยัญชนะต้นที่ออกเสียงสลับกันในภาษาพูดแทน
พยัญชนะต้นในภาษาเขียน (เช่น กวาค - ผาค)

4.5.2.4 การใช้อักษรนำผิด เช่น คักอักษรนำทิ้ง หรือเติม
อักษรนำ

4.5.3 ปัญหาการใช้ตัวสะกด

4.5.3.1 ตัดพยัญชนะตามตัวสะกดที่มีการเติมการันต์
(เช่น สวคมนต์ เขียนเป็น สวคมน)

4.5.3.2 การใช้ตัวสะกดที่รูปไม่ตรงกับเสียง (เช่น ชาคี
เขียนเป็น ชาก)

4.5.3.3 เติมตัวสะกด (เช่น ไหว้ เขียนเป็น วาก)

4.5.3.4 ตัดตัวสะกดทิ้ง (เช่น ถ่าสตร์ เขียนเป็น ศากร์)

4.5.3.5 สลับตัวสะกด (เช่น ชาม เขียนเป็น ชาน)

4.5.3.6 เติมตัวสะกดซ้อน (เช่น ณม เขียนเป็น ณมม)

4.5.4 ปัญหาในการใช้สระ

4.5.4.1 ใ้รูปของสระผิด เพราะสระนั้นเขียนได้หลายแบบ
(เช่น ธรรมชาติ เขียนเป็น ท่า)

4.5.4.2 ตัดส่วนของสระทิ้ง (เช่น -า เขียนเป็น -
หรือ -า)

4.5.4.3 สลับรูปของสระ (เช่น - เขียนเป็น -)

4.5.5 ปัญหาในการใช้วรรณยุกต์

4.5.5.1 ศัพท์วรรณยุกต์ตั้ง (เช่น เช้า เขียนเป็น เช้า)

4.5.5.2 สลักรูปของวรรณยุกต์ (เช่น ใช้ ' แทน ")

4.5.5.3 เขียนวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง (เช่น คืบ เขียนเป็น

คืบ)

4.5.5.4 เคิมวรรณยุกต์ในพยางค์ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์
(เช่น รับ เขียนเป็น รับ)

4.5.6 ปัญหาในการตัดพยางค์ที่ไม่แน่นอน (เช่น พัดนา เขียนเป็น พัดนา)

4.5.7 ปัญหาในการเพิ่มพยางค์เข้ากับคำหลายพยางค์ (เช่น ตลาด
เขียนเป็น ตะคะหลาด)

4.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาไทย

จากการทดสอบ เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมด้วยข้อทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย พบว่าเด็กกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าเด็กในระดั้มี่เกี่ยวกับตัวกรุง เทพมหานครอย่างมาก ทั้งผลแจ้งอยู่แล้วในบทที่ 3 ประกอบกับที่โคพบปัญหาจากข้อทดสอบคำถามออก ทำให้คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัญหาของ เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมนี้อาจจะเหมือนกับของ เด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออีกได้ ทั้งนี้วินิจฉัยจากรายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา¹ ที่สรุปว่า นักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้คะแนนภาษาไทยต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับเด็กภาคต่าง ๆ สภาพเศรษฐกิจที่แร้นแค้น และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ในข้อมูลเบื้องต้น² อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีผลในการเรียนต่ำมาก

¹ วิไลเยี่ยมพี พูลเลอร์ และอรุณ จันทวานิช รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา : องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อัครสำเนา)

² ข้อ 4.1

ข้อคิดเห็นที่ผู้วิจัยเสนอในที่นี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อ 4.4 ที่ว่าควรจะมีหนังสือเรียนหลายระดับตามความสามารถของนักเรียนประถมศึกษาแต่ละชั้น และในบทเรียนควรจะมีแบบฝึกหัดเสริมเพื่อให้เด็กเกิดความแม่นยำ จะได้ไม่ท้อความผิดพลาดซึ่งที่พบในการสำรวจปัญหาในโครงการนี้ นอกจากนั้นครูก็ควรปรับปรุงวิธีสอนของตนด้วย

ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาที่พบในการสำรวจครั้งนี้

4.6.1 เรื่องของตัวอักษร

4.6.1.1 ครูควรจะสอนวิธีเขียนตัวอักษรภาษาไทย ตั้งแต่ต้นว่าการเขียนอักษรแต่ละตัวนั้นจะต้องเริ่มจากที่ใด จากบนไปล่างหรือจากล่างไปหาบนและควรจะลากเส้นเช่นไร จากการสำรวจพบว่าเด็กเป็นจำนวนมากไม่น้อยเขียนตัวอักษรไม่ถูกวิธี

4.6.1.2 ควรจะมีบทเรียนที่เน้นในเรื่องรูปของตัวอักษรที่คล้ายคลึงกันเพิ่มแบบฝึกหัดทั้งในการอ่านและเขียน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่สับสนในรายละเอียดต่างๆ เช่นตัวอักษรที่มีหัวเข้าหรือหัวออก เช่น ค - ค หรือ ถ - ถ ตัวอักษรที่มีหางหรือไม่มีหาง เช่น ล - ล หรือ ศ - ศ และรูปที่ต่างกันของ " " และ " "

4.6.1.3 เพิ่มแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช่ " ใ " และ " ใ "

4.6.2 เรื่องของพยัญชนะต้น

ควรเพิ่มแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการใช้พยัญชนะต้นในคำต่อไปนี้

4.6.2.1 การออกเสียง

- ควรจะฝึกให้นักเรียนพูด " ร " และ " ล " อย่างชัดเจน เพื่อจะได้เขียนคำที่มีอักษรทั้งสองนี้อย่างถูกต้องจากเสียงที่ตนพูด
- ฝึกให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำให้ถูก เช่น เกรียม กวาด ไม่ให้นักเรียนออกเสียงแบบที่นักเรียนพูดจนคิดเป็นนิสัยว่า เกียม และ ฝาด การที่นักเรียนเขียนคำคุณนี้ผิดแสดงว่านักเรียนเขียนตามเสียงที่ตนพูด

4.6.2.2 การใช้อักษรนำ

- ควรเพิ่มบทเรียนให้นักเรียนเห็นความแตกต่างในเรื่องเสียงของพยางค์ที่มี ฐ นำ อักษรต่ำ เช่น ยิบ - หยิบ วาง - ห่าง

– ควรใช้คำที่มีอักษรสูงอื่นเป็นอักษรนำตามด้วยอักษรต่ำ เช่น สนุก อยู่ในท่อนบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนแม่นยำในการสะกดตัว

4.6.3 เรื่องของพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

4.6.3.1 ควรเพิ่มแบบฝึกหัดอ่านและเขียนคำซึ่งมีตัวสะกดไม่ตรงกับเสียง เช่น คำว่า ซาคี อาหาร

4.6.3.2 เน้นการสะกดตัวที่มีทั้งตัวสะกดและการ์นต์ เช่น ศาสตร์

4.6.4 เรื่องของสระ

4.6.4.1 ควรเพิ่มแบบฝึกหัดในเรื่องของการเปลี่ยน หรือลดรูปของสระ เช่น คำว่า เลิก และอบรม

4.6.4.2 เพิ่มแบบฝึกหัดให้อ่านและเขียนคำศัพท์ที่มีรูปสระเขียนได้หลายแบบ แต่เสียงเหมือนกันในลักษณะของคำพ้องเสียง เช่น ไทว – วาย, ธรรม – ท่า

4.6.4.3 ครูควรจะเน้นการใช้รูปของสระซึ่งผสมกัน 2 หรือ 3 ส่วน เช่น เ – ำ และ เ – ีย เพื่อนักเรียนจะไ้ไม่สับสนกับส่วนของสระดังกล่าวนี้ทั้งไป

4.6.4.4 ครูควรจะเน้นเรื่องการสะกดตัวของคำที่เขียนไม่เหมือนกับเสียงพูด เช่น ตลาด นักเรียนพูดเป็น ตา – หลาด และศีลธรรม นักเรียนพูดเป็น สิ้น-ท่า จึงเขียนตามเสียงที่ตนพูด

4.6.5 เรื่องของวรรณยุกต์

4.6.5.1 ครูควรจะเน้นในเรื่องรูปและเสียงของวรรณยุกต์ให้นักเรียนเกิดความแม่นยำในการสะกดตัว

4.6.5.2 ครูควรจะสอนการเขียนตำแหน่งของวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เพื่อกันความผิดพลาดกึ่งที่นักเรียนแสดงในการเขียนคำว่า คืน เป็น คืน และ เที่ยง เป็น เที่ยง

4.6.6 เรื่องอื่น ๆ

นอกจากปัญหาต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ยังมีข้อผิดพลาดบางประการ ซึ่งสันนิษฐานว่าเกิดขึ้นจากความสะเพร่าของนักเรียนเป็นต้นว่า การเขียนพยัญชนะชอน เช่น

ชั่วโหมง เขียนเป็น ชั่ววโหมง และการซ้ำพยางค์ เช่น ตลาค เขียนเป็น ตะทะหลาค และในบางครั้งนักเรียนอาจจะมีควมระมัดระวังในเรื่องของการใช้ ร และ ล มาก จึง เก็บอักษรทั้ง 2 ตัวนี้ในที่ที่ไม่มีเสียง เช่น เขียน กาง(มุง) เป็น กราง และ กลาง เขียนสนุก เป็น สรนุก และเขียนสกรปรก เป็น สรกปรก

การแก้ไขข้อผิดพลาดในลักษณะนี้เป็นหน้าที่ของครูสอนโดยตรง ที่จะ ต้องชี้แจงให้นักเรียนระมัดระวังในการ เขียนและทบทวนตรวจแก้เมื่อเขียนเสร็จแล้ว .

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1
องค์การค่าของคุรุสภา 2522 110 หน้า

แบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 องค์การค่าของคุรุสภา 2522
100 หน้า

ทองเคื่อน พันธุนาวิน "ความสามารถทางภาษาไทย : ประมวลผลวิจัย" วารสารการวิจัยทาง
การศึกษา พ.ศ. 2522

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนชุมชนหนองพัฒนา (อัครสำเนา) 3 หน้า

ประวัติศูนย์รวมน้ำใจ (อัครสำเนา) 8 หน้า

วิลเลียม พี ฟูลเลอร์ และอร่าม จันทวานิช รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา :
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อัครสำเนา)

วันอังคารที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓
ตื่นขึ้นเวลา ๖.๐๐ น. นอน
เกือบตื่นนอนพับผ้าห่ม
ตื่นแปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำแต่งตัว
กินข้าวเวลา ๗.๒๐ น. ออกบ้านให้
คุณพ่อคุณแม่ไปโรงเรียนถึงโรงเรียน
เรียน ๗.๓๕ น. เวลา ๗.๕๐ น. เข้าแถว
เคารพธงชาติ สวดมนต์ ฟังครูธรรม
เข้าเรียนเวลา ๘.๐๐ น. วันนี้
เลิกเรียนแม่ไปเล่นกอล์ฟในกอล์ฟ

6 กุมภาพันธ์ 2523

เดินกลับบ้านเห็นคนเล่นกลาฬพระ
หิมเลขบัตรใหม่แล้วเวลาเข้หอดลใช้เวลา
1 ชั่วโมงเข้าม้วนนอนแดดหิมหิมฮ้าง
แปรงฟันทาหน้าทาปากเสร็จแล้ว
เวลาทาขี้เซาเสร็จแล้วกลางสาม
เสร็จแล้วตัวมาโรงเรียนเวลาห
เดินมาโรงเรียนก็เดินเสียงมจ่า
ก็เขาแอมรังปลงช้างตัวแล้วขึ้น
เรียนหนังสือเสร็จแล้วก็ขี้เซา
แล้วล้างสามเสร็จแล้วกวาด
เข้านอน

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓,

คืนนอนเวลา 6.00 ลานท่าเสาแปงฟุ้ง
แต่ก็แล้วจ้แล้วก็ทานอาหาร ก็คุยพ่อ
คุยแม่แล้วก็ไปโรงเรียนวันจันทร์แม่
ก็ไปลยกับบ้านทำทกรบ้านแล้วก็อยู่
บ้านแม่กับทำงานซื้อกับข้าวมากก็ทำ
เสร็จก็เลี้ยงห่มมาทานข้าวเสร็จก็ดบ
น้ำเสร็จก็คุยกับคุณเสร็จก็ไปนอน

วันศุกร์ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
 ตื่นนอนเวลา ๐๕.๐๐ น. เก็บที่นอน แผลงฟัน
 ล้างหน้า อาบน้ำ แต่งตัว รับประทานอาหาร สด
 แล้วยก ล้างมือ ล้างแม่ก้นเพื่อเกิดแผล
 ลอกเข้าไปโรงเรียน พอไปถึงโรงเรียนก็ออก
 เข้าไปโรงเรียน ก็ช่วยนมก้นกอดไม่มีเลย
 แล้วยก ล้างมือ ล้างแม่ก้นเพื่อเกิดแผล
 แล้วยก ก็ช่วยนมก้นกอดแม่ก้นกอด
 พอไปทำานแล้วก็อาบน้ําสัก พอเย็น
 ก็ไม่ได้ ก็เลย ก็ช่วยนมก้น
 ล้างมือ ล้างแม่ก้น

๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓

๑. จงทำตัวเป็นพวกที่เข้าห้องเรียนครูให้สุด
 ๒. ภาวโง่งมที่เข้ามาเรียนครู
 ๓. ครู/ผู้ปกครองที่ทักท้วงผมเห็น
 ๔. เพื่อนแท้ที่คบกับผม ๔ โมงผมก็
 ๕. กับบ้านแห่งข่าวช่วยพ่อแม่ทั้งที่กับเจ้า
 ๖. ผล=ผมดูผมเข้ามั้งนอนผมก็ว่า
 ๗. พ= ผล=ผมก็นอนผมรุ่งนี้ผมหยุด
 ๘. วิชาที่ผมก็ไปไหนหนึ่ง กับแม่
 ๙. พอวันจันทร์ผมก็ขมดั่งเจ้าสร้าง
 ๑๐. หน้าแปรงฟันแต่ตั้งตัวกับเจ้า

ตัวอย่างการเขียนตามคำบอก ตอนที่ 1

เด็กที่ท่อง

1. ตื่นนอนแต่เช้ามีด
2. เก็บตื่นนอน พับผ้าห่มให้เรียบร้อยควาย
3. รับประทานอาหาร แปรงฟัน อาบน้ำ หวีผม
4. ตัวเสร็จ ไหว้คุณพ่อคุณแม่ แล้วไปโรงเรียน
5. เข้าแถวตรงเวลา เพื่อเคารพธงชาติ สวดมนต์ ฟังครูอบรม
6. ออกรับประทานอาหาร ชนม ในห้อง
7. ตอนเที่ยง ภารกิจเลิกเรียน ปลอบกลับบ้าน เปลี่ยนเสื้อผ้า
8. ถวาย ขวัญกวาดบ้าน ล้างถ้วยชาม ซักผ้า เลี้ยงน้อง ซื่อกับชาวต่างชาติ
9. กลางคืน อ่านหนังสือ เตรียมกระเป๋าไว้พรุ่งนี้ สักพักถึงกางมุ้ง เข้านอน

เด็กที่ท่อง

ตื่นนอนแต่เช้ามีด

เก็บตื่นนอน พับผ้าห่มให้เรียบร้อยควาย

รับประทานอาหาร แปรงฟัน อาบน้ำ หวีผม

ตัวเสร็จ ไหว้คุณพ่อคุณแม่ แล้วไปโรงเรียน

เข้าแถวตรงเวลา เพื่อเคารพธงชาติ สวดมนต์ ฟังครูอบรม

ออกรับประทานอาหาร ชนม ในห้อง

ตอนเที่ยง ภารกิจเลิกเรียน ปลอบกลับบ้าน เปลี่ยนเสื้อผ้า

ถวาย ขวัญกวาดบ้าน ล้างถ้วยชาม ซักผ้า เลี้ยงน้อง ซื่อกับชาวต่างชาติ

กลางคืน อ่านหนังสือ เตรียมกระเป๋าไว้พรุ่งนี้ สักพักถึงกางมุ้ง เข้านอน

เดิน คัดลอก ต้นหอม หั่นให้พอดี

1. เติมน้ำมัน พริกพริก หั่น ใส่น้ำมัน

3 รับประทาน แป้งพริก อาบน้ำ หอม

4 แดง ต้มสุก เติมน้ำมัน พริกพริก แป้งพริก

5 รับประทาน ต้มสุก เติมน้ำมัน พริกพริก แป้งพริก

พริกพริก

6 รับประทาน พริกพริก อาบน้ำ หอม

7 รับประทาน พริกพริก อาบน้ำ หอม

พริกพริก

8 รับประทาน พริกพริก อาบน้ำ หอม

พริกพริก อาบน้ำ หอม

9 รับประทาน พริกพริก อาบน้ำ หอม

รับประทาน พริกพริก อาบน้ำ หอม

การเขียน

1 ทอพรัก

2 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐

3 สิบห้า สิบหก สิบเจ็ด สิบแปด สิบเก้า สิบ

4 สิบเอ็ด สิบสอง สิบสาม สิบสี่ สิบห้า สิบหก

5 สิบเจ็ด สิบแปด สิบเก้า สิบ สิบเอ็ด สิบสอง

6 สิบสาม สิบสี่ สิบห้า สิบหก สิบเจ็ด สิบแปด

๗ สิบแปด สิบเก้า สิบ สิบเอ็ด สิบสอง สิบสาม

8 สิบสี่ สิบห้า สิบหก สิบเจ็ด สิบแปด สิบเก้า สิบ

สิบเอ็ด

๙ สิบห้า สิบหก สิบเจ็ด สิบแปด สิบเก้า สิบ สิบเอ็ด

สิบสอง

ตัวอย่างตามคำบอก ตอนที่ 2

กระต่ายเป็นเด็กเกเร ชอบรังแก หาเรื่องทะเลาะกับเพื่อน หรือเล่นสนุกอยู่กับเด็กอื่น
ไกลฝั่งน้ำ แต่งตัวสกปรก อยากรีดของใคร ก็หยิบเอา เมื่อโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ ไม่ทำงาน
จึงไม่มีสตางค์ ต้องออกไปขอรทานเขากิน

กระต่ายเป็นเด็กเกเร ชอบรังแก หาเรื่องทะเลาะกับเพื่อน หรือเล่นสนุกอยู่กับเด็กอื่น
ไกลฝั่งน้ำ แต่งตัวสกปรก อยากรีดของใคร ก็หยิบเอา เมื่อโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ ไม่ทำงาน
จึงไม่มีสตางค์ ต้องออกไปขอรทานเขากิน

กระต่ายเป็นเด็กเกเร ชอบรังแก หาเรื่องทะเลาะกับเพื่อน หรือเล่นสนุกอยู่กับเด็กอื่น
ไกลฝั่งน้ำ แต่งตัวสกปรก อยากรีดของใคร ก็หยิบเอา เมื่อโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ ไม่ทำงาน
จึงไม่มีสตางค์ ต้องออกไปขอรทานเขากิน

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐.
 ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
 ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐.
 ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.

ตัวอย่างตามคำบอก ตอนที่ 3

1. พืชนา
2. ภาษาไทย
3. วิทยาศาสตร์
4. ศิลปะศึกษา
5. ศิลปกรรม
6. ศีรษะ
7. ชั่วโมง
8. รางรถไฟ

1 พืชนา

2 ภาษาไทย

3 วิทยาศาสตร์

4 ศิลปะศึกษา

5 ศิลปกรรม

6 ศีรษะ

7 ชั่วโมง

8 รางรถไฟ

1 พืชนา

2 ภาษาไทย

3 วิทยาศาสตร์

4 ศิลปะศึกษา

5 ศิลปกรรม

6 ศีรษะ

7 ชั่วโมง

8 รางรถไฟ

1 พักผ่อน

พักผ่อน

2 ภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษ

3 วิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์

4 ศิลปะและวัฒนธรรม

ศิลปะและวัฒนธรรม

5 ภาษา

ภาษา

6 สังคม

สังคม

7 วิชาอื่น

วิชาอื่น

8 ภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษ

พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ วิชาอื่น ศิลปะและวัฒนธรรม

สังคม ภาษา วิชาอื่น ภาษา

บทคัดย่อ

ในการศึกษาปัญหาการเรียนภาษาของเด็กประถมปีที่ 3 ในแหล่งเสื่อมโทรมของกรุงเทพฯ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กและสภาพแวดล้อมโดยการสังเกตและการสัมภาษณ์ ใช้ข้อทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยของกรมวิชาการ เพื่อทดสอบความสามารถของเด็กกลุ่มนี้ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าเด็กในระดับเดียวกันทั่วกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงมีปัญหากับหนังสือเรียน ซึ่งยากเกินความสามารถของเด็กกลุ่มนี้ นอกจากนี้ได้ใช้ข้อทดสอบซึ่งสร้างขึ้นจากปัญหาที่รวบรวมได้ ในการตรวจบันทึกประจำวันให้ผู้วิจัยได้เด็กเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองเป็นเวลาสองสัปดาห์ จากข้อสอบชุดหลังนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดในการเขียนตัวอักษรไทย การใช้พยัญชนะต้น พยัญชนะกลาง คำ สระ วรรณยุกต์ และการสะกดตัว รวมทั้งเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาก่าง ๆ ในรายละเอียดแต่ละเรื่อง